

De Leeuwenmens

Jeugdtoneel

Frans Busschots

Het verhaal speelt in de buurt van een groot nationaal park, in Afrika. Vooral de weergave van die sfeer is belangrijk.

10 scènes

Decor:

Verrolbare zetstukken, eventueel aan te passen aan de scènes.

Personen:

Leeftijden kunnen aangepast worden

5 Heren (of 3 H + 4 D)

2 Dames

1 Jongen (Leeuw Love)

1 Meisje

3 meisjes (figuranten/leeuwen)

Prof Jozef Langbeen, een oudere man 50 j, mager

Bobo, 45 j, knecht,

Limba, 20 j, journalist

2 mannen van de post/dieven

Liza, 40 j, meid, vriendelijk, bijnaam Lulu

Aa, 35 jaar, inspecteur Controle Dierenwelzijn en Proper Water.

Leeuw Love, jongen

Lille: meisje 11 jaar:

Figuranten:

3 meisjes (leeuwen)

Scène een

Decor: vooraan rechts een zetstuk waarop een aantal draden van computers enz. hangen. Op een tafeltje daarvoor een paar computers, beeldschermen, toetsenborden. Achteraan links: ook een soortgelijke situatie met draden en toestellen. Achteraan midden hangt een tekst 'Stilte, hier wordt gewerkt'. De radio speelt moderne muziek. Veel ritme.

De professor zit vooraan rechts voor het computerscherm. Hij is druk bezig met draden in en uit toestellen te trekken en nieuwe te plaatsen. Dan zet hij zich neer, is geïnteresseerd in het computerbeeld. Is tevreden. Noteert zo nu en dan een paar woordjes of getallen op een papiertje, dan op een blanco rand van de krant die hij ergens vindt.

Liza, de meid, maar ook de spring-in-het-veld, en door de professor Lulu genoemd komt op. Al dansend op een modern liedje. Ze zingt mee, zeer beweeglijk. Publiek betrekken bij dit ludiek optreden? Kan!

Liza blijft plots voor de prof staan, kijkt naar hem, medelijdend.

Liza O, professor! Slaap je weer? En nog zo vroeg in de morgen?

Prof (kijkt dwaas naar Liza) Ben jij zelf wel goed wakker? Langs de twee kanten?

Liza Langs links en langs rechts?

Prof Langs voor en achter, bedoel ik.

Liza Als ik weet wat jij bedoelt, ja, dan kan ik antwoorden. Jij bedoelt soms helemaal iets anders dan dat ik begrijp. Maar dat zal wel aan mij liggen. Ik ben toch maar de meid, de poetsster, de jonge vrouw die de afwas doet. En wat nog allemaal.

Prof Je stoort mij!

Liza Ja? Dat mag niet. De hiërarchie is belangrijk.

Prof Als je het maar weet.

Liza Maar jij bent toch geen echte prof! Wetenschappelijke bevindingen zo maar op een randje van de krant schrijven. Waar is jouw fierheid, jouw eergevoel, professor!

Prof (recht, kijkt naar de krant) Je hebt gelijk. Het waren maar onbelangrijke opmerkingen die ik wilde maken (wijst naar de krant). Verbeteringen die nooit een paper halen. (Scheurt de krant, scheurt er een stukje van en zo kan hij de nota's bewaren) Onbelangrijk, Lulu!

Liza Dans je mee, professor ?

Prof (Kijkt kwaad naar Liza) Ben je gek? Ik, een professor, zo maar met een huismeid dansen tijdens wetenschappelijke berekeningen?

Liza Hola, professor. Dat is een provocatie! Een zorgzame huiswatcher, een eerste klas floorprinses, zo maar de mantel uitvegen!

Prof Allé, allé!

Liza Ja, allé, allé! Mijn eer, professor! Mijn maagdelijkheid! Ik ga opslag vragen. Als je mijn loon verdubbelt dan mag je mij zelfs uitkafferen, maar niet voor een appel en een ei!

Prof Voor je loon moet je bij de vakbond zijn. De standaardtarieven, zie je!

Liza Standaardtarieven? Ja, mijn botten!

Prof Ik zal er over nadenken.

Liza Dat is het minste wat je kunt doen!

Prof En laat me nu gerust.

Liza Ik wilde je vragen of ik alstublieft een kop koffie mocht komen brengen, of ik daarmee de wereldberoemde professor niet stoorde in zijn drukke bezigheden, maar je genoot van een tussentijdse rustpauze. En daar hoort geen koffie bij.

Prof (kijkt hulpbehoevend naar Liza, die koffie dààr hoopte hij op) Twee koekjes van Lotus. Zo in een plasticke verpakking.

Liza Niks!

Prof Wat heb ik je dan misdaan?

Liza (wil met dansspasjes naar af gaan, langs waar ze op kwam, van tussen de zetstukken) Wat zeg je? Ik hoor niet goed. Wat (naar de prof toe) zeg je?

Prof (maakt hulpeloze gebaren.)

Liza Ik noteer dat mijn loon vanaf dit moment verdubbelt. En dat ik twee koffiekoekjes breng. Moet er echt ook koffie bij zijn?

Prof Toe, Lulu!

Liza Liza, professor! Liza. Jammer dat je mama niet meer leeft. Met haar kon ik praten.

Prof Ja, jij bent mee vergroeit met dit huis.

Liza Een stukje huismeubel wil je zeggen.

Prof Jij pakt alles weer zo bruut op. Zachtjes, Lulu! Zachtjes. Ja, jij bent vergroeid met dit huis. Natuurlijk dat je meer bent dan een huismeubel. Jij bent onmisbaar in deze professor woning. Zonder jou kon ik geen formules berekenen.

Liza Zie je wel! Ik ben de inspiratiebron voor jouw kunstzinnigheid en wetenschappelijk denken. Allé, ik zal mijn goede kant nog eens laten zien. Koffie dus.

Prof En die twee koekjes?

Liza Ik zal mijn heel goede kant laten zien. Mijn beste kant! En hoe gaat het met die olifant?

Prof (verbaasd) Olifant? (Bootst een olifant na) Leeuw wil je zeggen? Leeuw?

Liza Is er een verschil tussen? Een olifant heeft een uitgerekte neus en een leeuw heeft zijn hoofdhaar in zijn nek hangen. Is het dat?

Prof Ja, ja. Maar zo gaat dat niet.

Liza Het gaat dus over een leeuw. Een leeuw. Verdomme. Zo een beest eet mensen op.

Prof Misschien wel.

Liza Misschien. Wat is het nu?

Prof Zo misschien een armpje of een been. Maar meer niet. Als je stevige schoenen aan hebt, dan zal hij zich misschien bedenken. Je moet dat die dieren niet kwalijk nemen. Zij moeten toch ook eten en leven?

Liza Dat zal wel, maar niet met mijn armen en benen beginnen op te peuzelen.

Prof Ik heb zo eens iemand gesproken uit natuurpark Kanga, tegen de grens aan. Een van zijn helpers, iemand uit Oeganda, was eens een hand verloren. Knap en ze was weg. Man had even wat pijn, kreeg een goede behandeling en dat was het dan. Zijn loon bleef hetzelfde. Je mag niet overdrijven, Lulu! Hadden wij iets over koffie en koekjes gezegd? Als dat vandaag zou kunnen?

Liza En zit die leeuw in een hok? Een stevig hok? Hier in de achtertuin?

Prof Dat moet je aan Bobo vragen.

Liza Die sukkelaar! Die kan niet serieus praten. Zo een sukkelaar, welke leeuw zou aan zo iemand willen beginnen peuzelen.

Prof Misschien alleen voor het ontbijt of als het voorgerecht? En later op de dag een stevige arm. Toegegeven: weinig vlees, maar toch een stevig stuk been, ja. Knabbelen.

Liza Ik zorg voor de koffie.

Prof En dat koekje.

Liza Een of twee? Kijk, ik wil er wel twee brengen? Wat zal het zijn? Ik ben gul vandaag. Twee, professor. (Levendig af, neuriet het liedje waarop ze danste toen ze opkwam.)

De prof zet zich terug aan de computer.

Bobo, het tuinhulpje van de professor op – langs links achteraan. Bobo is een man van 5jaar,

klein en mager en met een petje op zijn hoofd, een petje dat best eens mocht gewassen worden. Zelf is hij maar sjofel gekleed. Een beetje en zielig mannetje, maar vooral Bobo is zeer gediensstig.

Bobo (op, neemt zijn petje even van zijn hoofd, bij wijze van groet) Goede morgen, baas!

Prof Goede morgen, Bobo.

Bobo blijft staan en kijkt afwachtend naar de prof.

Prof (kijkt naar Bobo) Goede morgen, professor, moet je zeggen Bobo.

Bobo Jij bent toch mijn baas, professor?

Prof Ja, ja, Bobo. Ik ben in de eerste plaats professor en daardoor kan ik ook je baas zijn, zie je.

Bobo En wat doet een professor, baas?

Prof (recht, naar Bobo toe) Hoelang werk je hier al, Bobo?

Bobo Een maand of zes, denk ik. Maar de eerste maand heb ik niet veel gewerkt. Ik liep hier altijd maar verloren. Gelukkig dat ik de leeuw soms hoorde brullen zodat ik wist waar ik moest zijn.

Prof Dan zou je toch al moeten weten dat ik voor opzoekingswerk doe en zo nu en dan naar de stad rij, laat rijden door Jens, en daar dan lesgeef.

Bobo Ja, dat heb ik ook horen zeggen. Maar ik snap niet waarvoor jij die leeuw in een kooi hebt zitten, professor. Laat dat beestje los. Soms brult hij bijna de hele nacht. Kan zo een leeuw ook seksuele gevoelens hebben, professor?

Prof Wat bedoel je Bobo?

Bobo Mannetje, vrouwtje en als het een beetje meezit, kindjes.

Prof Mijn onderzoek belet niet dat vroeg of laat onze leeuw op zoek mag gaan naar vrouwtjes. Bij de dieren is dat niet zoals bij de mensen. Bij de mensen wordt een man verliefd op een mooie vrouw, bij de dieren komt het erop aan meerdere vrouwen te kunnen overtuigen. Die vrouwen moeten niet mooi zijn, zoals bij de mensen. Ja, Bobo, ik geloof dat als mijn uitvinding werkt, er nog wat te gebeuren valt. Ik word nog beroemd, Bobo.

Bobo Als dat maar niet ten koste van de gelukkige dieren gaat. Zeg, professor, onze leeuw Love keek mij met bijna mensenogen aan. Raar, hé?

Prof Raar? Helemaal niet, Bobo! Leeuwen kunnen ook menselijke trekjes hebben. Jaja.

Bobo Zou Love niet gelukkiger zijn als hij in vrijheid kan leven en naar de vrouwelijke leeuwen kan kijken. Zo nu en dan een knipoogje naar een mooi vrouwelijk leeuwje?

Prof Heb jij vroeger die boekjes niet gelezen waarin de dieren als mensen konden praten?

Bobo Neen, professor. Dat zal voor mijn tijd geweest zijn. Zo oud ben ik nog niet, zie je.

Prof Had je iets nodig, Bobo?

Bobo Neen, professor. Neen. Ik zie je zo graag aan die computer werken. Een professor zien werken, dat is toch mooi?

Liza (op met bord en daarop een tas, 2 koekjes, ... Zij blijft staan wanneer ze Bobo ziet.) En hier is de koffie dan eindelijk. Ik heb weer ruzie moeten maken met die percolator. Dat ding heeft zo zijn loeten. Jij ook een kopje koffie, Bobo?

Bobo Neen. Ik heb in mijn werkplaats ook zo een soort waterverwarmer staan en een bokaal Nescafé. Maar een koekje wil ik wel, als je niet afhoudt, zie je!

Liza Neem er maar eentje. Voor de professor zijn die koekjes niet goed voor de gezondheid. Met eentje kan hij het best stellen. Ik heb ook een verantwoordelijkheid tegenover zijn familie en daarom moet ik ook zo een beetje op zijn gezondheid letten. Als ik tijd heb, ten minste.

Bobo neemt een koekje. De professor kijkt toe. Hij had zo op dat tweede koekje gerekend. Hij kijkt ook een beetje kwaad naar Liza. Zij zet de koffie op het tafeltje van de computer.

Liza Heb je dat gezien, professor? Zonder morsen en met stijl. Zoals het hoort in de woning van een gerenommeerde professor. En maak die toetsen niet vuil, professor. Eigenlijk zou men niet mogen eten of drinken aan een computertafel. Heb je vandaag al positieve resultaten?

Prof Ik kom straks eens naar Love kijken, Bobo. (Dan zette de prof zich neer en keek aandachtig naar het kopje koffie. Bobo at het laatste stukje van zijn koekje op en stapte af. Liza keek naar de professor, stapte kwaad af. De prof doet naarstig verder aan zijn uitvinding. Prof plots recht, roept naar de plaats waar Bobo verdween.) Bobo! Bobo! Verdorie, waar zit die luiaard?(hij blijft nog even wachten en wanneer hij wil gaan zitten, komt Bobo op)

Bobo Heb je geroepen, baas? Ik was al bijna in mijn werkhuis. Waarmee kan ik je helpen, baas?

Prof Professor, Bobo! Professor, hoe dikwijls moet ik je dat nog zeggen?

Bobo Sorry, euh... professor. Waar kan ik je mee van dienst zijn? Bobo stapte verder naar de professor.)

Prof (kijkt aandachtig rond. Neemt van kastje onder computer een klein doosje.) Eet jij soms van dat lekker vlees dat je aan de leeuw geeft?

Bobo (verontwaardigd) Professor, wat zeg je nu. Ik zou niet durven. (Fier) Ik eet alleen wat mijn vrouwtje klaarmaakt! En dat is meer dan genoeg. (Onzeker) Ik heb gisteren uit het vlees voor Love van die kleine witte 'dingens' zien kruipen. Kunnen dat wormen of zoiets geweest zijn?

Prof Jij bedoelt een andere kleur van vlees? Dat kan. Vlees is vlees, Bobo! (Toont doosje aan Bobo) Weet je wat daarin zit? (Bobo schudt het hoofd) Vleesverbeteraar. Een product door een collega-professor uitgevonden. Kan toegediend worden via een injectie of je mag ook een putje maken.

Bobo Wat zeg je nu? Denk jij echt, professor dat ik voor dat kleine loon dat ik van jou ontvang, die leeuw een spuitje in de poep ga geven. Of een putje in zijn buik maken?

Prof Een injectie in het vlees voor de leeuw, voordat het opgegeten is.

Bobo Dat is natuurlijk iets helemaal anders. Zeg het dan in een keer, professor!

Prof Heb ik iets anders gezegd?

Bobo Ik had het anders verstaan, en daarover gaat het toch. Eigenlijk is dat goed gevonden, prof. Een soort drugs in het eten en alles is dan in orde.

Prof Gewoon om de leeuw wat rustiger te maken. We zijn bijna klaar met het programma. Het wordt een succes, Bobo.

Bobo Als jij opslag krijgt dan zal ik er ook wel bij varen, denk ik zo. Dat ligt toch voor de hand?

Prof Sowieso zal ik geherwaardeerd worden.

Bobo En ik? Het loon van een professor zal ik nooit krijgen, maar het zou toch meer moeten zijn dan wat kruimels die van de tafel vallen, vind ik.

Prof Twee keer per dag, Bobo!

Geluid van een leeuw die brult, ongeduldig, aanhoudend.

Prof Hij roept je al, Bobo.

Bobo Je hoort het nu nog een keer. Ik ben onmisbaar. Denk aan de kruimels, professor! (Af)

Prof (kijkt naar publiek) Je zou je personeel iedere week opslag moeten geven. En de keer waarop je ze in slaap vindt, gewoon feliciteren. Maar vooral nooit iets zeggen dat op hun prestatie betrekking heeft. Want zij zijn de beste werkers die er bestaan. Als ze wakker zijn. 's Middags vallen ze bij een kom maniok in slaap en als het regent dan blijven ze slapen. Maar ze gaan wel op tijd naar huis. Terug om te slapen.

Aa (op. Zij is inspecteur bij Dierenwelzijn. Mooie vrouw in safari gekleed.) Dag, Professor!

Prof (draait zich traag om) Is er bezoek?

Aa Als je slecht gezind bent controle, als je normaal bent bezoek en controle. Ik hoorde daarnet Love van zijn oren maken?

Prof Ochtendgymnastiek, denk ik. Ook een beetje interne hygiëne oefening. Plots veel lucht over de tong laten gaan, zorgt voor een zekere reiniging. Koffie?

Aa Neen, vriendelijk bedankt. Ik heb daarnet nog in de auto gedronken.

Prof Gefilterd rivierwater?

Aa Met een aangepaste kleur. Je doet toch geen ongecontroleerde proeven op onschuldige dieren?

Prof Ik zou niet durven, mevrouw de inspectrice van Dierenwelzijn en Proper Rivierwater. Maar verdere bestudering van het psychologisch denkpatroon van leeuwen in de savanne, heeft de laatste tijd vaste vormen aangenomen. Weet je wat ik jammer vind, mevrouw de inspectrice van Dierenwelzijn en Proper Rivierwater? Dat men spreekt van beesten. Dieren hebben een groter intelligent coëfficiënt dan sommige mensen denken. Voor zover de mensen over zoiets denken. Het wordt tijd dat we dieren in onze denkwereld betrekken, mevrouw.

- Aa (verwondert, van uit de hoogte: ja, zeker dat wist zij toch wel!) Dat is duidelijk, professor. Toch begrijp ik het niet helemaal.
- Prof Wat begrijp jij niet helemaal, mevrouw?
- Aa Dat men een zo getalenteerde prof als jij (de prof voelt zich geveleid door die uitdrukking) zo maar in het binnenland in een hutje, sorry voor de uitdrukking van je riante woning, wegmoffelt. Jij moest op de unief doceren, jouw rijkdom exposeren. Maar, neen, hier in alle rust, dat kan toch niet, prof!
- Prof Het is nu eenmaal zo, mevrouw de inspectrice, dat echt onderzoek niet kan gebeuren in een aula met tweehonderd studenten die met van alles en nog wat bezig zijn, behalve met studeren. Na de middag is het natuurlijk al wat anders, dan zijn sommige studenten al aan rust toe.
- Aa Wat bestudeer jij nu ook alweer?
- Prof Ja, wat was dat nu weer?
- Aa Dat is toch het toppunt!
- Prof (draait zich helemaal naar de inspectrice) Helemaal niet. Jij komt onaangekondigd hierbinnen gevallen. Op een moment waarop ik midden een denkproces ben. Toen jij binnenkwam was ik hier niet. Ik zat in de geest van een dier. Ver weg. Nu ben ik er bijna.
- Aa Goed, ik had mij misschien moeten laten aankondigen. Maar, komt die informatie dan bij de juiste persoon die jou moet verwittigen? Wat is jouw opdracht nu ook weer?
- Prof Moeilijk. Volgens de minister van Dierenwelzijn moet ik de hersenkronkels van de savannedieren bestuderen. Volgens het ministerie van Cultuur de zangkwaliteiten van leeuwen, vooral mannelijke leeuwen. En volgens mijn bazen van de unief De Interferentie tussen landschap en dieren. Met andere woorden of bomen en struiken een signaal uitzenden en zo de dieren hun gedrag beïnvloeden.
- Aa Een hele boterham.
- Prof Een heel brood en zelfs met een hele pot choco erbij.
- Aa En hoever sta je al met je werk? Zal er nog iets van komen voordat je met pensioen gaat? Ik heb de indruk het iets van lange adem zal zijn.
- Prof Het is abstract, mevrouw!
- Aa En dan?

Prof Het zal nog lang duren.

Aa Ik zal mijn bazen vragen om je naar de stad te laten komen. De unief, professor. Dit is gewoon een slag in het water.

Prof Je bent wel hier in de savanne, mevrouw. Een slag in het water kan heerlijk zijn.

Aa Ik vraag je gewoon wanneer je iets tastbaars kunt aantonen. Hoeveel maanden nog, professor?

Prof Kom je mij onder druk zetten, mevrouw?

Aa Ik kom je toedekken, je valse tanden uit je mond nemen en je bril op een tafeltje leggen. Slaap wel, professor. (wil weggaan. Draait zich plots om.) Of heb je nog iets belangrijks te melden?

Prof Ik kan ook naar Oeganda of Brazzaville gaan werken.

Aa Werken, zei je toch!

Prof Ja, werken, mevrouw. Voor sommigen is werken zweten en vloeken. Voor mij is werken nadenken, wetenschappelijke modellen met mekaar vergelijken. En dat soort dingen.

Aa Dat is mijn terrein niet. Ik kom je alleen inschalen. Puntengeven. Evalueren.

Prof Schrijf een nul, een schoon ronde nul, op je papier en maak dat je wegkomt. Amen en uit! Weg!

Aa (geschokt) Weet je eigenlijk waarom ik naar hier gekomen ben?

Prof Moet ik niet weten.

Aa Omdat ik een vrouw ben, ...

Prof (onderbreekt) Dat betwijfel ik erg. En daarbij, vrouwen interesseren mij niet meer. Al lang niet meer. En dat jij een vrouw bent helemaal niet.

Aa Laat me uitspreken: omdat ik een vrouw ben die graag een glaasje negerzweet drinkt.

Prof Daar heb ik geen probleem mee. Je doet maar.

Aa Ik ben gekomen om je een geschenkje te geven. En natuurlijk dat ik iets op papier moet zetten.

Prof Negerzweet? (lacht) Verdomme! Nu je het zegt. Dat is de naam die ik gegeven had aan een klein heupflesje. Er is toch verschil in de kwaliteit, schijnt het?

Aa Zal ik het gaan halen?

Prof Ja, maar zachtjes. Mijn fragiele geest kan niet tegen plotse schokken. Ook geen lawaai maken.

Aa Ik zal eens kijken. (nadenkend af) Waar kan ik dat flesje ook weer gestoken hebben. Als ik het maar bij mij heb? (af)

Liza (op) Hé, professor, wat is er gebeurd? Anders sliep jij toch even rond deze tijd? Om terug wat op adem te komen? Wat is er gebeurd?

Prof Er is controle.

Liza Wie? Controle? Madam Bloemkool? Die met haar grote voeten en een gele auto? Is dat wel echt een auto? Zo een raar ding?

Prof Er staan toch vier wielen onder! Waarom kom je mij nu weer storen, Lulu?

Liza Ik wil niet dat je droogvalt. Als je veel praat het je tussendoor wel wat smeersel nodig. Koffie, goede koffie bedoel ik.

Prof Koffie? Ja, misschien een goed idee. Maar dat had je toch in een keer kunnen meebrengen?

Liza Dat kon niet. De vraag is: een of twee koekjes bij de koffie.

Prof Twee, dat weet je toch!

Liza Als het met eentje kon, dan was het goedkoper. Je zei gisteren toch dat we wat moeten bezuinigen.

Prof Toch op mijn koekjes niet zeker?

Liza Dat zit in het totaalpakket. Besparen is besparen. (af)

Prof Vrouwen! Ik ben zeker dat ze achter mijn rug een half doos koekjes opeet, en een hele koffiepote leegdrinkt. (zet zich achter de computer. Even later horen we via zijn computer het geluid van een brullende leeuw en dan enkele korte leeuwengeluiden, dan wat luider en stiller. De prof noteert.)

Liza op met kleine tas koffie en twee koekjes.

Prof Hoor je dat? (laat geluid van de leeuw horen) Hij lacht. Ja, dat is lachen.

Liza Ik moet van leeuwen niets hebben. Het schijnt dat ze mensen opeten.

Prof Geen oude vrouwen, Lulu!

Liza kwaad naar af. Net voordat ze afgaat draait ze zich nog eens om. Kijkt kwaad naar de prof.

Aa (op, toont kleine heupfles) Negerzweet, zwart zweet.

Prof (neemt uit kastje onder de computer 2 glaasjes. Aa vult die glaasjes) Een gezellig bruine kleur. Echt materiaal.

Aa (drinken beiden glaasjes leeg. Vullen nogmaals de glaasjes.) En de rest is voor jou alleen, tenzij je wacht tot ik nog eens langskom.

Prof Jij bent altijd welkom, en zeker als je een versnapering meehebt.

Aa Wat moet ik nu tegen mijn chef zeggen?
Prof Ja, wat moet je nu zeggen? Zeg hem dat ik geen tijd gehad heb voor seks of zoiets.

Aa Hoe durf je!

Prof Zeg hem dat alles met reuzesprongen vooruitgaat. Maar dat het nog lang zal duren. Zeg hem dat ik in het programma de detectie van de zangstem van de leeuw Love al gedaan heb. Leeuwen kunnen zingen. Intonatie en klanksterkte is in orde.

Aa Wat is eigenlijk het einddoel?

Prof Dat ik samen met de leeuw een liedje kan zingen. In het Bantoe.

Aa Prachtig, prof. Prachtig!

Liza (plots op) En ik kom er dan op dansen. (danst)

Scène twee

Zelfde decor. De overgang van scène een naar twee: de professor met de koffie in de hand en in de andere hand een koekje. De dansmuziek speelt door. Liza af. De professor kijkt rond, eet koekje op, nadenkend af. Muziek weg. Geluid van wind en striemende regen.

Verlichting vermindert. Wind steekt op. Regen. Wind en regen verminderen. Bijna donker. Geluid van leeuw. Indien mogelijk: nadien geluid vanuit meerdere plaatsen laten komen. Links en rechts van achter het podium en eventueel ook van achter in de zaal. Niet gelijktijdig, maar om beurten gebrul van de leeuw. Dan alle geluiden samen, op hetzelfde moment. Vermits het over vier leeuwen gaat. Indien mogelijk: leeuwengebrul eerst zachtjes en nadien agressiever, angstiger voor de toeschouwers. Het geluid van iedere leeuw is anders van timbre, indien mogelijk dit zo weergeven. Ook de geluidsterkte kan hier belangrijk zijn.

Geluid van de leeuwen sterft uit, komt plots van uit de verte.

Bobo in pyjama om vanachter. Ontredderd. Op het midden van het podium gekomen: roept op de professor.

Bobo Baas! Baas! (Doet alsof hij de professor zoekt, wanhopig. Plots nog even een geluid van een leeuw, niet zo ver weg. Dit is een panieksituatie, Bobo is wanhopig. Hij kijkt achter de zetstukken en eventueel de afsluitende decordoeken. Moe zet hij zich op een bankje, of een soort stoel. Hoofd tussen de handen, slaapt in.)

Prof (op in nachtkleding, met een zaklantaarn. Licht in het rond. Ziet Bobo zitten.) Bobo, wat doe jij hier? (verlichting langzaam iets sterker, maar moet bijna duister blijven) Maar man toch? Wat is er gebeurd?

Bobo (kijkt langzaam en angstig naar de professor) Leeuwen! Leeuwen!

Prof (schudt Bobo door elkaar.) Wat is er gebeurd, man?

Bobo Lee, leeu, leeuwen. Grote dikke vette leeuwen. En ze wilden mij opeten.

Prof Maar man toch!

Bobo Twee waren er die mij wilden opeten en er waren er twee die helemaal geen belangstelling hadden en keken hoe het zou aflopen. Mijn 'opeters' overlegden met elkaar. Eerst keken ze naar mijn armen en dan naar mijn benen en vermits ik geen schoenen aanhad wilden ze daar eerst aan beginnen. Ze trokken hun muil open en ik kroop ineen van schrik. Nu was het gedaan met mij, dacht ik. Op dat moment gebeurde er iets dat veel lawaai maakte: een dak van een van de gebouwen dat wegvloog of een boom die in tweeën brak en ergens opviel. Plots viel hun muil dicht – gelukkig dat mijn benen daar op dat moment nog niet tussen zaten- en liepen ze weg, bang als een wezel. Ik dacht dat leeuwen niet bang konden zijn.

Opmerking [LB|CH1]:

Prof (kijkt aandachtig naar Bobo) Zou het kunnen zijn dat jij een bange nacht achter de rug hebt? Kan het zijn dat jij gedroomd hebt? (Bobo schudt het hoofd, vast overtuigd) Kom we gaan koffiedrinken.

De prof ondersteunt Bobo en samen stappen ze naar achteren, richting keuken. Plots komt Liza op. In nachtkleding.

Liza Wat gebeurt er hier allemaal? Ik droomde van leeuwen en nog eens leeuwen. Wat doen jullie hier? Vier leeuwen. Ze spraken Frans en eentje Engels. Hebben jullie leeuwen gezien? Vroegen ze de weg, misschien? Ik ben bang van leeuwen. Dat beest, professor dat jij dat in dat metalen kot hebt zitten, eet dat ook mensenvlees?

Prof Mensen opeten? Alleen die niet hard genoeg kunnen lopen, ja. En dan nog.

Liza Dan moet ik niet meer bang zijn?

Prof Jonge mensen genieten de voorkeur, als ze kunnen kiezen, natuurlijk.

Liza En wat is jong, professor?

Prof Zowat onder de vijftig jaar. Ze houden niet van vlees met veel rimpeltjes, zie je.

Liza Gelukkig. Dan moet ik niet bang zijn.

Prof (bekijkt Liza langzaam, terwijl licht nog sterker wordt) 't Is te zien, Lulu. Leeuwen kunnen geen leeftijd zien, zoals sommige mannen dat wel denken te kunnen schatten. Het gaat om de rimpeltjes, zie je. Het is eigenlijk een eer als de leeuwen je goed vinden om op te eten.

Liza Professor! Als je mij nog zo blijft plagen dan krijg je in 't vervolg altijd maar één koekje bij de koffie. Koffie? Nu, ik wil wel een kopje.

Prof Daar dachten Bobo en ik ook over, tot enkele minuten geleden. Maar nu geen koffie meer. Neen.

Bobo Toch lust ik een heerlijk koffietje. Zo van die heerlijke geuren die je neusgaten openzetten.

De verlichting is nu helemaal op sterkte gekomen.

Prof (een beetje vanuit de hoogte) Ik ga iets anders drinken.

Bobo Je maakt me nieuwsgierig, chef! Wat kan dat wel zijn? Een koude thee?

Prof Neger...Whisky.

Bobo Nu je het zegt. Whisky, daar kan ik nog goesting voor krijgen, als ik er nog even aan denk. Men zegt dat het de uitvinding van de duivel is, maar leeuwen zijn veel erger dan duivels. Dat heb ik nu ondervonden. Zou jij echt zo de stop van zo een flesje willen draaien, chef?

Prof Ik ben aan het nadenken, Bobo. Omdat jij zo een angstig avontuur beleefd hebt; om je terug bij je positieven te brengen, ja, waarom ook niet?

Liza En hoeveel van die kleine glaasjes heb je, professor? Desnoods wil ik wel uit jouw glaasje drinken.

Ze gaan naar de computer vooraan. Professor Jozef Langbeen, opent de kast onder de computer en schenkt in. Op dat moment komt Limba, een journalist op. Langs links (de zijde van de tuin). Hij blijft achteraan staan.

Limba (met sterke stem) Goede morgen, allemaal. Wat gebeurt er hier allemaal?

Prof Verloren gelopen, Limba? Jouw krant wordt hier toch niet gedrukt.

Limba Maar het nieuws moet in het binnenland verzameld worden, prof. Wat is hier aan de hand? Een nachtelijke verkleedpartij die uit de hand gelopen is. En dan nog wat slecht riekende whisky, vervelende omstandigheden. Zeker als ik dat doorsein naar de hoofdredacteur. Ik heb een vette vis gevangen, professor. Professor Jozef Langbeen, geëerde onderzoeker. De man die olifanten leert praten, is een alcoholverslaafde die iedere nacht uit de bol gaat.

De professor draait zich kwaad om. Hij geeft zijn glaasje aan Bobo en gaat naar Limba toe. Hij grijpt Limba stevig bij de revers van zijn safarivest. Ondanks de stevige greep, klinkt zijn stem héél zacht, maar het is niet lief bedoeld.

Prof Natuurlijk, Limba. Natuurlijk lieve man. Je hebt een vette vis gevangen. Dit zal ophef maken. De professor in zijn blootje zou nog sterker overkomen. Zal ik mijn pyjama uittrekken?

Limba (haalt zijn fotoestel al tevoorschijn) Dat zou de juiste omkadering weergeven.

Liza (kwaad naar Limba toe) Hé, kleurloze pimpelmees! Als ik je nog een woord hoor spreken, dan maak ik tot een onzijdig mannetje. En als er ooit iets van jou in de krant komt, over mijn professor, dan zal ik mijn oom eens opbellen. Hij houdt niet van pimpelmezen. Zijn assistenten zijn gespecialiseerd in het doorknippen van remleidingen van mooie auto's. Zeker journalisten die onwaarheden schrijven liggen bij hem goed in de markt.

Prof Maak dat je wegkomt, ... pimpelmees. (hij duwt Limba van zich af)

Limba naar af. Draait zich nog eens om.

Limba Er is een persvrijheid, professor. Jij overtreedt de wet. Dat zal nog lang overgepraat worden.

Prof Zolang je hoofd nog op je lichaam staat kun je praten. Zelfs zingen!

Liza Ik zal toch maar mijn oom bellen. Als ik jou was dan zou ik vanaf nu mijn remsysteem van de auto regelmatig testen.

Limba vlug af.

Liza zet de radio op. Zelfde muziek al in begin eerste scène. Liza maakt danspasjes.

Prof (naar Bobo toe die ondertussen op een stoel of bankje zit, een beetje uit zijn evenwicht gebracht) Gaat het een beetje, Bobo?

Bobo Het is allemaal mijn fout, chef. Mijn fout. Ik hoorde leeuwen en ben naar ze op zoek gegaan. Misschien heb ik eerst van leeuwen gedroomd. Misschien waren er geen leeuwen. Maar ik heb toch gebrul gehoord. Ja, er waren echt leeuwen. Chef, ik weet het niet meer. Ik zal eens gaan kijken of Love nog in zijn kot zit.

Prof (geeft schouderklopjes aan Bobo) Hier, drink nog een glaasje en ga dan maar rusten. Een slaapje doen bij volle daglicht moet kunnen.

Bobo drinkt nog een aangeboden glaasje uit en stapt dan traag af. Hij is helemaal in de war. Af.

Liza danst nog verder. Jozef kijkt naar Liza. Ze danst charmant. Ze danst rond Jozef, de professor. Hij danst mee. Maar hij maakt zich ook zorgen. Plots stopt hij.

Prof Zeg, Lulu, dat van die oom van jou is dat waar. Hij werkte toch bij de overheid of zoiets, dacht ik? Hoe kom je daarbij dat hij iets illegaals zou doen? Je kan toch niet zomaar iemand zijn auto saboteren. Of, ja, ik begrijp het niet. Wat is er waar en wat is fake news. (nep nieuws)?

Liza Nog even meedansen, professor. Genieten van bewegingen en ritme. Genieten van het leven. (zingt) Het leven duurt maar even.

Muziek luider. Doek toe.

Derde scène

Zelfde decor. Een morgen

Bobo staat vooraan links (jardin). Prof midden rechts. Het doek gaat op midden een gesprek tussen deze twee actoren. Bobo kijkt naar de prof. De prof praat tot Bobo.

Prof Heb je het verstaan, Bobo?

Bobo knikt.

Prof Goed verstaan? (Bobo knikt nogmaals) En wat heb ik dan gezegd?

Bobo Wel, euh, ... Verdorie chef! Ik kan het zo goed niet uitleggen.

Prof Hoe komt dat? Je hebt toch evenveel tanden als ik, dus moet je evengoed kunnen praten, of niet?

Bobo Maar jij bent professor en ik maar, euh... gewoon Bobo!

Prof Jij hebt gisteren Love een spuitje gegeven, in het vlees. Heeft hij dat vlees opgegeten? (Bobo knikt) Prima. En jij hebt er niet van geproefd?

Bobo Ik zal eerlijk zijn, chef. Ik heb er een héél klein stukje afgesneden en gebakken in de pan. Voor mijn vrouw.

Prof Voor of na die injectie?

Bobo Is dat belangrijk, chef? Mijn vrouw zegt dat tegenwoordig het sappigste vlees naar de dieren gaat.

Prof Voor de injectie dus. En deze morgen heb je nog een injectie gegeven? (Bobo knikt) Dat is dan prima. Dan kun je meteen Love gaan halen.

Bobo Gaat dat zo maar, chef? Een leeuw blijft toch een leeuw? Levensgevaarlijk!

Prof En een mens blijft maar een mens. Al is er veel verschil tussen. Meer dan dag en nacht.

Bobo Dat zei mijn oma vroeger ook. Een mens is maar een mens. Maar de ene is rijk en de andere bloedarm. Het leven is niet eerlijk, chef. Leeuwen eten meer zwarte mensen op dan witte mensen.

Prof Dat is toch normaal, Bobo. Er leven in ons land meer zwarte mensen dan witte. Ik denk ook dat zwart vlees sappiger is. Haal je Love of niet?

Bobo Hoe moet ik dat doen? Zoals met een hond?

Prof Aan zijn halsband maak je die koord vast en desnoods trek je Love gewoon naar hier. We gaan vandaag proeven doen, Bobo!

Bobo En als hij zijn klauwen op mijn borst zet.

Prof Gewoon zorgen dat hij die klauwen niet kan openzetten. Als de tenen samenblijven dan is er niets aan de hand. Desnoods doe je een zakdoek rond die klauwen, de voorste klauwen, zie je.

Bobo Het zijn vooral die lange tanden als hij zijn muil opendoet. Ik wil niet opgegeten worden.

Prof Als hij dat doet, dan begint hij toch aan je armen en misschien stopt het daarbij. Vooruit, of moet ik iemand anders vragen? Love kent jou, je moet niet bang zijn.

Bobo Toch ben ik een klein beetje bang.

Prof Praat er dan mee! Weg, ik moet nog oefenen.

Bobo traag af, is bang.

Prof (vrolijk) Ik zal hem nog even laten brullen. (Doet na. Zet zich achter de computer. Ook het geluid van de brullende leeuw komt uit de computer. Prof vertraagt de weergade en even later versnelt hij dat geluid dan weer.)

Bobo op met de leeuw aan een leiband. Soms blijft de leeuw staan, soms trekt die Bobo Mee. De leeuw kan gespeeld worden door een jongen van 12-14 j. met een leeuwenkleed Aan. Vooral de muil mag indrukwekkend zijn. De leeuw loopt rechtop, maar klauwt met zijn voorste poten (armen). Maakt indrukwekkende geluiden. Komt gevaarlijk over. Loopt naar prof. Prof springt recht, wijst met de twee handen naar de leeuw (wijsvingers gestrekt), leeuw deinst achteruit. Prof wijst naar stoel waarop de leeuw moet gaan zitten. De leeuw doet dat. Bobo komt fier naast de prof staan. Doet alsof hij de leeuw gedresseerd heeft.

Bobo Zitten, stom beest. (Leeuw maakt lawaai, gaat op bankje zitten.)

Prof test geluiden en praat zo met de leeuw. Plots komt Liza op met kop koffie voor de prof. Blijft staan, schrikt. Leeuw springt van zijn stoel/bank en wil naar Liza. Kijkt naar Liza, maakt gebaren dat hij haar wil opeten. Prof ziet de situatie, maakt leeuwengeluiden, Love terug op bank. Liza met grote schrik voorbij leeuw, zet kopje koffie op het bureaublad van de computer. Wil vluchten, maar leeuw belet haar door te gaan. Hij staat in het midden, Liza kan er niet naast. Prof is druk bezig met de computer en heeft er niets van gezien. Leeuw wil Liza aanvallen. Liza weent. Roept op mama. Prof draait zich om. Stapt kwaad naar de leeuw toe, geeft hem een slag tegen de muil. Leeuw schrikt, trekt zich achteruit, gaat traag op zijn bank zitten. Liza omhelst de prof.

Liza Bedankt, prof. Ik was bijna opgegeten.

Prof Zo vlug gaat dat ook allemaal niet!

Liza wil terug voorbij de leeuw gaan en die springt naar haar toe. Liza valt bewusteloos. De leeuw likt haar af en streelt haar en gaat dan terug op zijn plaats zitten. Liza even later recht, kijkt rond, kijkt angstig naar leeuw, vlug af.

Prof (naar leeuw toe) Zie je nu hoe mensen zijn? Er was op zijn minst een slechte communicatie! Het wordt tijd dat we daar wat aan doen.

Bobo (op.) Hoorde ik daar geen geschreeuw. Angstige geluiden?

Prof Je zou voor minder, Bobo! Liza was bijna opgegeten.

Bobo Allee, zeg! Moest ik een leeuw zijn ik zou toch kieskeuriger zijn. Zo een oude doos. Je bent al een halve dag bezig met al die rimpeltjes. En dan dat vlees nog!

Liza (kwaad op) Hela, mannetje! Gaat het niet goed? Mij zo uitschelden? Prof, en jij verdedigt mij niet? Ik zou voor jou door een vuur gaan en jij laat mij in de steek. Voor een stomme leeuw. Ik denk eraan om bij een andere baas te gaan werken. En jij, Bobo, met jou heb ik nog een eitje te pellen. Zo een barbaar! (Al wenende af)

De leeuw schudt het hoofd, als wilde hij zeggen 'maar mensen toch, om zo een klein misverstandje'.

Bobo Wat heb ik nu verkeerd gedaan, chef? Ik wil komen helpen. Iemand van de dood redden. En wat krijg ik nu als antwoord? Stank voor dank! Allee! Ik ben de braafste kerel van heel de wereld en nu! Ja, chef, dat is de schuld van die stomme leeuw!

De leeuw kijkt kwaad naar Bobo en wil er naartoe gaan, maar hij bedenkt zich. Maakt brulgeluiden. Komt even later terug tot rust.

Prof (vertrouwelijk) Je moet zo nu en dan eens kunnen zwijgen, Bobo! Daarbij vrouwen dat is iets speciaals, weet jij dat nu nog niet?

Bobo Dan moet ik van de leeuw niet bang zijn? Geen schrik hebben? Ik heb er helemaal geen vertrouwen in. Daarnet, wanneer ik hem naar hier bracht was ik er toch niet helemaal gerust in. Maar ik wist dat jij in de buurt bent en dat jij een revolver in de buurt hebt. Zou je op die leeuw schieten om mij te redden?

Prof Waarschijnlijk niet. Ik denk dat ik met een rode zakdoek zou zwaaien. En wat lawaai maken. Meestal helpt dat.

Bobo En ik dan? Ik zou mijn leven voor je geven en jij... (zet zich, weent)

Prof Luister eens, Bobo. Als die leeuw dood is dan moet ik terug naar de universiteit gaan. Die leeuw is de reden waarom ik hier thuis dit project kan afwerken.

Bobo Maar als ik er niet meer ben?

Prof (terwijl hij met de computer bezig is) Dat zou erg zijn. Toegegeven. Maar voor dit werkje vind ik zeker nog iemand anders, misschien niet zo goed, misschien ook beter, ja, dat kan. Maar dat is het minste van mijn zorgen.

Bobo (wil weggaan.) Wat een ramp, wat een ramp! Mijn meester. Mijn grote baas. Hij laat me vallen als een baksteen. In welke wereld leven wij nu!

Prof Hé, niet weggaan, Bobo! Ik heb je nog nodig. Je moet de leeuw terug in zijn kot zetten en nog een stevig stuk vlees geven.

Bobo Daar ben ik dan nog goed genoeg voor. Voor die gevaarlijke werkjes.

Prof Ik kan ook een gepensioneerde leeuwentemmer krijgen om Love op te passen.

Bobo Ik zal er wel voor zorgen, chef. (neemt de koord aan en af met Love die tegen zijn goesting door Bobo wordt voortgetrokken. Bobo gaat voor leeuw staan en maakt leeuwengeluid. Leeuw stapt verder af. Prof kijkt toe)

Prof zet zich achter de computer. Maakt geluiden van de leeuw, computer reageert. De Inspectrice staat eerst een korte tijd toe te kijken en stapt dan naar de prof toe. Ze is mooi gekleed.

Aa Dag professor!

De prof schrikt, kijkt naar de inspectrice, kijkt nog eens.

Prof Verdorie, wie ben jij?

Aa Jouw uitverkoren inspectrice van Dierenwelzijn en Proper Water. Ik heb een klein flesje meegebracht. Een soort negerzweet. Jouw uitverkoren drank?

Prof Goed. Ter zake. Je bent mooi gekleed. Dat zal wel een reden hebben. Moeten jullie niet een soort uniform dragen? Zijn er klachten gekomen of zoiets?

Aa Neen, professor. Voor zover ik weet: alleen felicitaties. Jouw leeuwengeluiden zijn zelfs op de nationale tv-zender gekomen. Niet gezien?

Prof Tv?

Aa Voor boer en tuinder, of was het nu op de jeugdzender? Ik weet het niet meer. Zou je voor mij nog even leeuwje willen spelen?

Prof Inspecteur! Mijn werk is zeer ernstig. Hoe durf je.

Aa Prof, of mag ik Jozef zeggen.

Prof Zeggen is vrij.

Aa Jozef, bestaat er al een soort leeuwendans? Wij zouden die kunnen inoefenen.

Prof Een leeuwendans? (lacht) En ik zou jou die moeten leren? Ik kan niet dansen.

Aa (naar prof toe, toont flesje met twee glaasjes) Negerzweet. Wat denk je?

Prof Als ik zoiets zie dan vergeet ik te denken. Komaan. Mijn mond valt al open.

Aa schenkt verliefd in voor prof en voor haar. Zet flesje neer.

Prof Op de brouwer en zijn assistenten.

Aa Op onze vriendschap, Jozef.

Men drinkt. Prof drinkt ineens uit, Aa met kleine slokjes.

Aa Kunnen we het nu niet gezellig maken. (kijkt rond) Zo een lange zetel zou goed zijn, vind ik.

Prof Ik zit liever op een harde stoel.

Aa Gezellig zitten! (maakt gebaren van liggen) en praten zonder veel lawaai te maken. Ik vind jou een lieve, gezellige en aanmatigende vrome mens.

Prof Dat is geweldig. Een zetel heb je daarvoor nodig, niet? In de plaats hiernaast staat een grote zetel, bijna een king size bed groot. Enig bezwaar?

Aa Neen, neen. (kijkt tevreden. Ze wil vrijen met de professor.) Geen bezwaar. Integendeel.

Prof (draait zich met een ruk naar Aa) Ik helemaal niet. Waarvoor ben je eigenlijk gekomen, inspecteur? Een echte professor, zoals ik, heeft geen tijd voor spelletjes. En voor vrouwen heb ik helemaal geen tijd. Tenzij ze mooi zijn, van nature. En lekkere taart kunnen bakken.

Aa Professor, jij ontgoocht mij.

Prof Alleen als mijn leeuw kan praten ben ik gelukkig. In afwachting daarvan leef ik in een zekere spanning. En zeker nu alles bijna in een plooi zal vallen. Mijn leeuw, ...

Aa Als je het zo ziet. (denkt na) Professor, jouw leeuw. Bedenklijk, man. Jouw leeuw.

Prof Ik heb die leeuw gevonden in het oerwoud. Toen hij nog heel jong was en gewond. Waarschijnlijk wilde iemand hem doden. Ik heb mij over die leeuw ontfermd. Verzorgd en gevoed met de papfles. Drie keer per dag melk en nadien de malste stukjes schapenvlees in stukjes gesneden. Als mijn eigen kind

verzorgd. Pas veel later groeide de idee om een project in te dienen bij mijn rector aan de unief. Wat kom jij in twijfel trekken? Mijn leeuw.

Aa (zet zich, kijkt naar prof) Een leeuwentemmer uit een circus heeft klacht ingediend en mijn chef heeft mij op onderzoek uitgestuurd. En daarom ben ik hier. Ik had het onderzoek al kunnen afronden voordat het begonnen was, maar jouw ingesteldheid viel mij wat tegen. Jouw leeuw, professor, zou ontsnapt zijn uit een kooi toen het circus op zo een vijftig kilometer van hier optrad. Enkele jaren geleden.

Prof Het diertje was bijna dood. Zwaargewond toen ik hem vond.

Aa Dat wil niets zeggen. Zo een leeuw kost veel geld. Opleiden enz.

Prof Mijn leeuw was nog zeer jong.

Aa Daarover is niet gepraat. Dus: wat moet ik zeggen tegen mijn baas.

Prof Dat ik alleen maar vrij met zijn inspecteurs op momenten waarop ik goesting heb.

Aa En dat ik alleen maar oogcontact wil met mensen die denken dat zij volwaardige professors zijn, als dat echt zo is. Geen verkapte natuurliefhebbers. Je hoort nog van mij, professor.

Aa neemt flesje en de twee glazen mee, vlug af.

Prof (roept naar off) Bobo! Bobo!

Bobo (op) Ja, baas!

Prof Zeg dat nooit meer!

Bobo Wat is nu het verschil tussen baas en chef?

Prof Dat ik het woord 'baas' niet meer wil horen!

Bobo (maakt geluiden van een leeuw) Ik praat toch liever in mijn taal, chef!

Prof Wat wilde je nu zeggen?

Bobo Die inspectrice is precies toch een mooie vrouw, ondanks alles, chef!

Prof Ik versta je niet!

Bobo Nu voel ik het aan waarom jij geen partner hebt. Jij ziet niet wat jij ziet. Er zat verlangen in haar stem en heel haar lichaam trilde. Ze was verliefd.

Prof Ze kwam voor die leeuw!

Bobo Voor jou professor. Die leeuw heeft ze er maar bijgesleurd. En waarom moest ik nu zo dringend komen?

Prof We zijn er, Bobo!

Bobo (dwaas, ongelovig) Waar zijn wij, chef? Moesten we ergens komen?

Prof (geeft doosje aan Bobo) Hier man, Voor het vlees van Love. En dan geef je hem een schot met dat blauw geweer, in de nek. Dan is hij klaar voor de stemtest.

Bobo En hoe werkt dat dan, chef?

Prof Je moet eerst de leeuw verdoven met dit spuitje en dan schiet je met dat blauw geweer een bolletje in de hals van de leeuw. Dat bolletje is een speciale chip. En via mijn computer kan de leeuw dan met dat bolletje met mij praten.

Bobo En hoe weet die leeuw dan welke taal hij moet praten?

Prof Dat zit in mijn computer ingesteld, slimmeke.

Bobo Da's perfect, chef. Slimmeke. En wanneer moet ik Love wakker maken?

Prof Vraag aan een paar tuinmannen om de leeuw naar hier te brengen. En je moet niet wachten totdat de zon ondergaat, zie je!

Bobo af en de prof achter zijn computer. Hij bladert even in enkele technische tijdschriften, drukt op wat knopjes.

In deze periode mag men een streepje muziek brengen.

Bobo om met kruiwagen met daarin de verdoofde leeuw.

Bobo En nu? (kijkt naar prof)

Prof Omkappen. En sleur hem dan maar op dat bankje. Voor als hij wakker wordt.

Bobo kipt de kruiwagen. De leeuw ploft op de grond. Bobo trekt de leeuw op een bankje, De leeuw blijft slapen.

Bobo (kijkt naar de leeuw) Ik versta niet waarom de mensen bang zijn voor een leeuw. Zie dat daar maar eens liggen. (streelt de leeuw, die plots een geluid maakt; Bobo schrikt, neemt de kruiwagen en loopt snel af)

Limba, de journalist op langs achter, neemt foto's van de leeuw, de professor.

Prof Hela, wat gebeurt hier? Zeg Limba, wie heeft jou toestemming gegeven om hier zo maar binnen te komen vallen?

- Limba Ben ik je vriend niet, prof? Ja, toch! En ik zag die leeuw en floep, floep, ik maakte meteen enkele foto's. Voor de geschiedenis. Hé, prof, kun je geen foto van mij en de leeuw maken.
- Prof Maar iedereen ziet toch dat die leeuw nog verdoofd is?
- Limba Gewoon dat ik met mijn hand over zijn poot wrijf. Dat ik zijn oren streel. Dat zijn foto's die de wereld rondgaan. Mijn baas zal dat graag zien.
- Prof (met tegenzin wil hij met het fototoestel van Limba enkele foto's maken) Moet je hoofd erbij staan? Of alleen je hand en de poot van de leeuw?
- Limba Natuurlijk dat mijn hoofd erbij moet staan. Kijk is zal eens speciaal glimlachen. Je zou nog zeggen dat ik niet bang ben van een echte leeuw.
- Prof (maakt foto's) Pas maar op. Misschien wordt hij zo dadelijk wakker. Waarom ben je nu weer gekomen?
- Limba Ik wilde jouw leeuw nog eens zien. Toch een formidabel beest, hé! En wanneer kan hij zingen? Zoals Abba of nog iets moderner?
- Prof Eerst proberen te praten.
- Limba Zo met een stemmetje als een pastoor tijdens zijn preek waarin hij God aanroept. Kan ik dat nog meemaken?
- Prof Zeker, maar vandaag niet. Had jouw project niets te maken met psychologie of zoiets? Is dat niet wat overdreven voor een journalist?
- Limba Tekst is tekst, professor. Het komt erop aan dat we de krant altijd vol krijgen. Daarbij: een paar moeilijke woorden en dan die mooie foto's van jou. De mensen kijken meestal maar naar de foto's. Ik denk dat het merendeel van onze lezers niet goed kan lezen. Laat staan dan die moeilijke woorden. Het onderwijs is hier niet zo best en maar de helft gaat naar de school, van de jonge mensen, bedoel ik. Die van boven de veertig bekijken meestal alleen maar de foto's, zegt men.
- Prof Jij bent een echte journalist.
- Limba Ik verdien er mijne kost mee. Meer hoeft niet.
- Prof De psychologie? Een leeuw kent maar enkele momenten waarop hij voorspelbaar zal reageren. Als hij honger heeft, of dorst.
- Limba Er is veel meer, professor. Als je in een leeuw zijn ogen kijkt dan zie ik een hele cursus psychologie blad per blad. (bekijkt de leeuw en noteert in een heel klein boekje. Is tevreden met wat hij ziet en opmerkt)

Prof Kijk, Limba, hij wordt wakker. Pas op met je gouden pen. Misschien wil hij ook leren schrijven. Eens zijn muil open is moet je opletten.

Leeuw wordt langzaam wakker.

Limba (plots gehaast) Ik ben weg, prof. Bedankt voor de gastvrijheid. Ik kom kortelings nog eens terug. (leeuw brult luid, Limba plots af. Is bang.)

Prof (helpt de leeuw bij het ontwaken en zet hem op een bankje. Leeuw verdraagt hulp van prof.)

Leeuw laat een zacht gebrom horen. Prof streelt over zijn manen, leeuw laat begaan. Bobo op met lange stok.

Bobo Ik kom je beschermen, prof. Zo een leeuw,... je weet maar nooit.

Prof Bedankt, Bobo. Je hebt toch heel dat stuk vlees aan de leeuw gegeven? Of heb je er weer een stukje van afgesnoept?

Bobo Een héél klein stuk maar, professor.

Prof Als je graag een stukje hebt, dan laat ik het voor je meebrengen. Maar van het eten van de leeuw moet je afblijven. Stel dat hij straks in de achterkant van je poep bijt. Voor een leeuw is vlees vlees, zie je.

Bobo En praat hij al, chef? (kijkt vanaf afstand naar de leeuw)

Prof Praten? Hij is goed wakker geworden. En hij brult nog normaal. Praten? Ja, ik denk dat hij nu al voldoende wakker is.

Prof naar computer toe. Schakelt computer op een bepaald programma, Enkele alarmen klinken. Dan klinkt de computerstem. 'Alles is klaar. Praten jullie maar!'

Prof (naar leeuw toe, maakt uitgesproken bewegingen met de lippen en wil de leeuw voordoen hoe hij moet spreken.) E T E N (leeuw kijkt weg) E T E N (leeuw kijkt naar prof, na een tijdje begint hij te brullen. De prof schrikt.)

Prof E T E N. (leeuw kijkt weg)

Bobo Daar komt niets van, chef.

Prof Je hebt die chip toch geplaatst?

Bobo Ik doe alles wat jij mij vraagt, chef. Zelfs als er krokodillen in de rivier zitten zou ik proberen over te zwemmen, als dat moest nodig zijn.

Prof (tot leeuw) E T E N.

Leeuw kijkt dwaas naar prof. Leeuw brult luid.

Leeuw Bonjour, monseigneur le professeur.

Prof Hoera!

Bobo Ik spreek geen Frans, chef.

Prof Dan moet je het maar leren, Bobo!

Leeuw Ikke spreek Vlaams. Als ikke eten krijg. Vlees. Bobo eet al mijn vlees op.
(leeuw brult luid. Bobo is bang, loopt weg. Leeuw achter Bobo aan. Af. Prof kijkt naar weglappende leeuw.

Prof Als de leeuw Bobo opeet dan moet ik een nieuwe knecht gaan zoeken.

Vierde scène

De prof zit achter zijn computer, een beetje doelloos rond te kijken, tussendoor ook naar zijn computer. Hij ziet er gelukkig uit. Van alle kanten stromen gelukwensen toe. Lille, zijn kleindochter van 11 jaar met papiertje op. Ze gaat in het midden van de plaats staan. Net als iemand die een Nieuwjaarsbrief gaat aflezen. Bobo op met twee grote pakken met daarop het kenteken van de post. Hij legt ze op een tafeltje. Af.

Lille (klaar om een briefje af te lezen, maakt zich op, neemt adem)

Liza (op, kijkt kwaad naar Lille) Hé, Lille! Het is nog te vroeg om een nieuwjaarsbrief af te lezen. Je kunt ook meteen aan je grootvader een briefje van vijfhonderd euro vragen. Maar je grootvader is een gierige kerel. Hij is helemaal niet die lieve man. Ik krijg al jaren geen opslag meer, en jij zou zo maar 500 euro willen, terwijl je papa bij de regering goed zijn kost verdient. Weg! Maak dat je wegkomt.

Prof (draait zich kwaad om) Wat is er Liza? Of moet ik nu Lulu zeggen?

Liza Die opslag die je mij al tien jaar geleden beloofd hebt.

Prof Ik kan je die opslag meteen geven! Hoeveel was dat ook weer? Tien euro? Dat kun je zo krijgen. Of was het meer?

Liza Het ging over honderd euro per maand, professor. En per jaar twee nieuwe kledjes. Zo van die leuke dingetjes. Ik ben een vrouw, professor. En een mooie vrouw.

Prof (kijkt naar Liza) Nu je het zegt. Ja, Lulu, jij bent een mooie vrouw. En de pluimen maken de vogel, zegt men. Een mooie vrouw, ...

Liza Je draait rond de pot, professor. Hoe zit dat met mijn opslag?

Prof Ik zal dat tegen mijn boekhouder zeggen. (schrijft op rand van papiertje) En dan ben ik voor tien jaar gerust?

Liza Volgend jaar sta ik daar weer, zo rond deze tijd van het jaar. Dat is toch normaal. Misschien vraag ik dan wel een doorkijkkleedje. Echt mooi bij ondergaande zon. (naar Lille toe) En lees nu je nieuwjaarsbrief maar voor, Lille. Hij is in zijn goede bui! Profiteer van de gelegenheid. (naar de professor toe) Bedankt, professor. Blijf maar uit de buurt van de leeuw. Als hij je opeet heb ik geen opslag meer te verwachten. (af)

Lille Lieve opa!

Prof Ho, mijn lief kind! Wat zei je vorige week tegen Bobo ook alweer? Dat ik een verdorde kamerplant was? Iemand die meer voor de computer slaapt dan in zijn

bed? Een computerkunstenaar die alleen weet dat hij de stekker in het stopcontact moet steken om het ding te laten werken.

Lille Lieve opa, jij bent soms een fantastische humorist, alleen weet jij meestal niet waar humor begint en hoelang dat kan duren.

Prof zet zich achter computer en leest aandachtig wat mails.

Lille Lieve opa, heel de wereld is vol lof over jou en jouw werk. Omdat jij een leeuw hebt laten praten en dan nog in een taal die ik niet versta. Duizenden brieven en mails komen naar je toe. En het geld stroomt naar je toe. Allemaal niet eerlijk. Had jij Bobo niet gehad die Love zo goed verzorgde, dan kon jouw spel niet doorgaan, zie je? Voor mij ben jij een lieve opa, maar geen wereldwonder. Alleen een oude man die graag met de computer speelt. Weet jij dat als ik in mijn computer een tekstje intik ik die tekst meteen kan laten lezen door mijn computer? Allée, professor, ik wens je alle succes toe. Je liefhebbend kleinkind, Lille! Ik ben de dochter van mijn moeder en dat was toen de dochter van jou. Dag, oude brombeer!

Lille sprong van het kleine verhoogje en liep meteen de kamer uit.

Liza op met thee voor de professor.

Liza Wat wist die kleine meid te vertellen?

Prof Niet zoveel.

Liza Dan was ze niet vriendelijk?

Prof Neen.

Liza Dan heeft ze zeker geen geld gevraagd. Wie geld of iets anders nodig heeft is gewoonlijk vriendelijk.

Prof Tegen wie zeg je het!

Prof drinkt thee uit. Liza neemt tasje mee. Af. De prof zet zich achter de computer, bekijkt de mails. Een stukje muziek? Valt in slaap.

Twee postmannen rollen twee houten koffers op. Op die koffers staat het dollarteken.

Man 1 (tegen Man 2) Dat is toch niet eerlijk. Die oude knol kan dat geld toch allemaal niet gebruiken? Voor een goed werk? Ja, en wat is dat?

Man 2 Moet die man niet aftekenen? Als voordat hij wakker wordt er iemand met de koffers gaat lopen, en dan?

Man 1 Dan moet dat toch een sterke kerel zijn. Daarbij: geld? Wat ben je daarmee? Je kunt het nog niet eens aan de schapen voeren.

Man 2 Ja, maar je kunt er toch schapen mee kopen en die dan opeten.

Man 1 Ik eet geen schapenvlees. Rundsvlees snijdt men in grote stukken.

Man 2 Ja, maar wat ben je daarmee als je niet weet hoe eraan beginnen. Zouden we niet een klein beetje van die koffers geld meenemen. Voor als het volgende week regent.

Man 1 Regenen?

Man 2 Dan moeten wij veel binnen zitten en dan weet ik niet wat doen. Zo tussendoor een alcoholisch drankje op de tijd te verdrijven en dat kost geld.

Man 1 Kom, we zijn ermee weg!

Man 2 Wat bedoel je? Dat we een klein hoopje geld meenemen?

Man 1 Sukkelaar! Kom, hop! Seffens wordt die oude professor wakker of begint te slaapwandelen.

Man 2 En moet die geen bonnetje aftekenen?

Man 1 Sukkelaar! Kom, we zijn weg.

Man 2 Toch jammer om die centen zo onbeheerd achter te laten.

Man 1 Zal ik die oude wakker maken en vragen of wij zo een handje vol mogen meenemen?

Man 2 Om schapen te kopen? Ben je gek? Of toch niet gek? Zo een klein beetje centen!

De professor draait zich om, maar blijft slapen.

Man 1 De leeuwentemmer wordt wakker! Kom, we kuisen hier onze schoep af.

De twee mannen vlug af. De professor draait zich nog eens om en ziet plots die twee koffers met geld staan. Stapt een beetje argwanend naar de koffers toe.

Prof Dat heeft de post gebracht. Maar waarom maken die mensen mij niet wakker? Stel dat die koffers vol geld zitten, dan had ik hun wel een grabbel laten doen.

Wat moet ik met al dat geld? Misschien moet ik het aan de unief geven. En kan men een nieuwe aula bouwen. Maar, is dat geen bodemloze put, de unief? Zou iedereen die het kan, zo maar nu en dan eens zijn rechterhand uitsteken? Zo, met een cijferslot! (loopt naar de computer. Tikt programma in, knikt) De post is goed georganiseerd. (naar koffers toe, verdraait het cijferslot, een koffer gaat open. Ziet dat de koffer vol is met papieren geld.) De wereld heeft mij lief. Wat bewonderaars toch allemaal kunnen samenbrengen. Ja, nu kan ik niet meer terug. De leeuwenprofessor moet verder met de uitvinding van de sprekende leeuw. Maar hoe leer ik die leeuw echt Vlaams spreken, zonder Brussels accent?

De prof opent ook de tweede koffer. Is overdonderd. Zoveel geld.

Prof (roept op Bobo) Bobo! Bobo! Waar zou die luiarik nu weer zitten? Voor zijn middagdutje is het toch nog een beetje te vroeg? Bobo! Bobo!

Bobo (op, verwonderd) Hier ben ik, chef! De post heeft die kisten gebracht. Ik heb die mannen gezien. Ik vertrouw die mannen niet.

Prof Ik vertrouw de post, Bobo! Kijk eens! Allemaal geld. Briefjes van de Congolese Nationale Bank. Zo goed als nieuw. Ruik jij dat niet?

Bobo Geld is toch reukloos en kleurloos, chef.

Prof Voor wie geen geld gewoon is wel, maar wie er zowat mee vertrouwd is, heeft geld een reuk en als je die reuk ooit in je neusgaten hebt gehad, vergeet je die nooit. (neemt een pak briefjes en laat Bobo ruiken) Zie je, ruik je? Dat is geld, Bobo!

Bobo Voor mij stinkt het. Een nijdige stank. Misschien een soort drukinkt. Stinkt in ieder geval. Kan men daar geen soort parfum aan toevoegen? Als ik veel met dit soort briefjes in aanmerking kom, dan val ik bewusteloos? Vast en zeker.

Prof En ik wilde je meteen een handje vol briefjes geven. (legt pakje briefjes terug in de koffer en haalt uit iedere koffer een briefje. Wrijft ermee over zijn broek, ruikt eraan en geeft het dan aan Bobo.) Meer kan ik er niet aan doen, Bobo. Als die op zijn, dan kan ik je misschien nog wel een paar briefjes bezorgen. Laat maar iets weten! En ga nu maar verder met je werk. Wat was je aan het doen?

Bobo Ik heb daarnet met een hamer op mijn linker duim geslagen. Hij ziet nu al zo blauw dat ik zelfs denk dat het meer op zwart lijkt. Zeg, chef, dat nieuw geld wat stinkt vind ik niet zo erg hoor. Misschien wendt dat vlugger dan ik denk.

Prof (vertrouwelijk) Neen, Bobo, geld dat blijft stinken en voor wie tot een bepaalde klasse hoort, blijft het een echte stank. Na een tijd moet men er zelfs van

overgeven. Je kunt er ook diarree van krijgen. En dat kan weken en misschien zelfs maanden duren, afhankelijk de grootte van de opening van je neusgaten. Ik ben echt om je gezondheid bezorgd, Bobo! Doe maar verder met je werk. En hou in het vervolg je hamer met twee handen vast.

Bobo steekt zorgvuldig die twee briefjes in zijn zak.

Bobo Toch bedankt, chef. Als je echt problemen hebt met die grote hoop of als je alles eens wilt tellen, dan ben ik beschikbaar. Extra briefjes hoeft niet. Ik kan ook een paar briefjes mistellen. Zie je! (neemt vijf briefjes uit een van de twee kisten. Telt: een, twee, drie, vier, vijf. En legt telkens bij iedere tel een briefje op de kist. Neemt de briefjes terug weg en telt opnieuw. Telt opnieuw en bij iedere tel legt hij een briefje op de kist. Bij tel vier vergeet hij een briefje te leggen en op het laatste, na tel vijf heeft hij een briefje te veel. Hij glundert.)

Prof legt de vier briefjes terug in een van de koffers, neemt het vijfde briefje uit de handen van Bobo, legt dat ook in de koffer. Doet de cijfersloten vast. Prof kijkt naar Bobo.

Prof Je hebt gelijk, Bobo. Hoe gaat het met onze leeuw?

Bobo Hij heeft mij de hele nacht wakker gehouden, chef. Slecht geslapen!

Prof Daarvoor dient je middagpauze, Bobo! Slaap straks maar met je twee ogen toe. Dan haal je je schade vlug in. En wat was er met de leeuw?

Bobo Altijd maar wat gebrabbel. Hij droomde waarschijnlijk in het Frans. Ik heb een paar weken geleden eens op de tv het Frans nationaal lied gehoord. De Marseillaise. Ik dacht dat onze leeuw daar mee aan het repeteren was.

Prof Dat is een grote fout, Bobo. Ik moet zorgen dat alles in orde komt voordat er nog meer journalisten komen. Een verstandige journalist ziet daar geen probleem in, maar tegenwoordig loopt iedereen rond met een soort perskaart. Fons van de burens, je weet wel dat olifantenkamp. (wijst naar een bepaalde richting) Fons loopt met een perskaart te pronken. Waarschijnlijk gekocht op vertoon van zijn partijkaart. Die man heeft een Franse boek gekocht met foto's over olifanten en leeuwen en prooivlees. Ik heb gehoord dat hij soms uit dat boek voorleest als er bezoekers in de buurt zijn. Maar hij kan geen woord Frans lezen, laat staan dat hij onze nationale taal kan spreken. Maar hij is journalist.

Bobo Iedereen kan geen professor zijn, chef. En nu ga ik naar mijn werk.

Prof De hamer met twee handen vasthouden, Bobo!

Bobo af. Professor zet zich achter de computer. Neuriet de Marseillaise.

Prof Verdorie, nu krijg ik het ook al! (neuriet een ander liedje, iets dat op het moment van de voorstelling actueel is, publiek mag meedoen. Zelf vindt hij dat niet meer goed en neuriet dan het bekende lied 'Te Lourdes op de Bergen')

Limba, de journalist op, neemt enkele foto's van de prof op het moment dat die bijna in slaap valt. Het is een arrogante kerel. De prof schrikt door de flitslamp van het fototoestel.

Limba Zo verdienen onze professoren hun kost. Slapen terwijl anderen werken. Ja, maar, zegt men dan: professoren moeten soms nadenken en wie zegt dat men daarvoor zijn ogen moet openhouden? Goede morgen, professor. Hier ben ik weer! Blij met mijn komst?

Prof reageert niet. Schijnbaar onverschillig. Maar dat is niet zo. Hij gaat langzaam naar Limba toe. Gaat dreigend voor Limba staan.

Prof Hoe men professor wordt weet ik, hoe men journalist wordt niet. Leg jij mij dat eens uit.

Limba Eigenlijk is er geen verschil tussen professor worden en journalist worden. Gewoon lefhebben!

Prof Maar voor het een moet je wat verstandiger zijn dan voor het andere, vermoed ik?

Limba Natuurlijk dat een journalist met een computer moet kunnen werken. En een prof zo nu en dan eens iets moet zeggen als hij voor het publiek staat. Zwijgen is goud voor een professor.

Prof Heel mooi. En wat kom je nu weer doen? Op dit moment zijn er geen overstromingen en alle wegen zijn open.

Limba Dat heb ik ook horen zeggen. Men heeft ook gezegd dat jij via internet van een Franse professor een programma gestolen hebt. Het schijnt dat jouw sprekende leeuw alleen maar Frans kan praten.

Prof Zegt men dat? Raar! Ik kreeg net een berichtje van professor Tutu van Kinshasa, Hij heeft mij daarnet gefeliciteerd met de perfecte weergaven van het Bantoe. Je probeert mensen tegen elkaar op te zetten, journalist Limba.

Limba En jij liegt, professor. Professor Tutu is in het buitenland. In België.

Prof En dan? En daar hebben ze geen computers? Wat kom je echt doen? Kom me toch niet zeggen dat je verloren gereden bent?

- Limba Eigenlijk kom ik je feliciteren, prof. Gewoon profiteren. En ook, ja waarom ook niet: een beetje een steun vragen voor een goed doel. Daar kun je toch niet tegen zijn? Ik heb vernomen dat de geldinzameling voor de verdere plannen van jou zoveel geld heeft opgebracht dat je er geen blijf mee weet. En dat je het zou willen uitdelen.
- Prof Er zijn altijd meer behoeftigen dan er geld is.
- Limba Zeker, en er zijn ook altijd schijnbehoeftigen.
- Prof Het is een echte misserie over veel geld beschikken. Geen geld hebben geeft alleen kleine problemen.
- Limba Maar je kunt ook honger hebben omdat je geen geld hebt om eten te kopen.
- Prof Iedereen eet toch, Limba? En wat is jouw goed doel?
- Limba Ik wil geiten promoten. Geiten zijn gezellige dieren en als je ze moe bent dan kun je ze ook opeten.
- Prof Aan zo een project geef ik niets. Men moet meer plantaardig leren leven. Wij hebben geen vlees nodig om te blijven leven, Limba.
- Limba En leeuwen mogen dieren opeten. Mensen niet? Dat is discriminatie.
- Prof Mijn lieve journalist Limba, ik probeer mijn leeuw Love, die nu al kan praten ook vegetariër te worden. De voedselpiramide moet hertekend worden.
- Limba (geeft papertje aan prof) Hier, professor, het rekeningnummer van mijn goed doel Lang Leve De Geit. En wees zorgzaam met de centen. (ziet twee koffers met geld) Amaai zeg! Je zou er een deel van kunnen tussen de boterham leggen.
- Prof Zeker. Goed gedacht. Tussen mijne boterham dan, Limba! Hou je goed, hé!
- Limba af. Prof kijkt naar de twee kisten met geld.
- Prof Leeuwen die bananen eten en als nagerecht een bosje gras. Ik heb nog voor veel jaren werk te doen.

Vijfde scène

Nacht. Liza op met kaarsje. Nachtelijke geluiden uit het oerwoud. Soms ook het brullen van een leeuw.

Liza Onze geachte professor is zo gierig als een kraai. Als hij gaat slapen zet hij de generator uit en is er alleen maar elektriciteit via een soort noodnet. Maar van dat licht kun je niet zien. Meer schaduw dan licht. Zwart licht denk ik. (kijkt naar de twee kisten) Als ik nog jong moest zijn dan had ik al lang zo een van die twee doosjes met snoep leeggemaakt. Beetje bij beetje. De professor is toch veel te oud om al dat geld op te maken. Kosten om zijn project te subsidiëren? Als hij eten en drinken heeft en zo nu en dan een nieuw broek of hemd kan kopen, meer moet een oude man toch niet? Als hij nog een vrouw had, dan lag dat natuurlijk anders. Maar zijn vrouw is jaren geleden gaan lopen. Met een reisleader van een safariclub. Ik denk dat ze daar minder moest werken. (hoort plots geluid van stemmen: inbrekers) Ik ga naar de leeuw kijken. Als hij slaapt dan maak ik hem wakker, je weet nooit waarvoor dat goed is. (af)

Twee mannen met een klein elektrisch lichtje op, behoedzaam. Het zijn de twee postmannen die nu anders gekleed zijn. Ze kijken rond.

Man 1 En hier zijn we dan! Gelukkig staan er wielen onder die koffers. Hoeveel nemen we er mee? Als we dan toch geld meenemen dan kunnen we toch best alles in een keer terug meenemen. Ieder een kist. De welke kies jij?

Man 2 Ze wegen toch even zwaar.

Man 1 Ja het koperen geld ligt onderaan. Maar dat is voor alle kisten hetzelfde.

Man 2 Misschien moeten we niet zo gulzig zijn. Een kist en alles eerlijk verdelen. Enfin, jij mag altijd een beetje meer krijgen dan ik. Jij bent ook slimmer, hé!

Geluid van leeuw.

Man 1 Een leeuw die zich verveelt.

Man 2 Dat is ver weg. Gelukkig. Het schijnt dat die oude professor zijn bord door die leeuw van hem laat aflikken. Br, ik ben bang van leeuwen. Zouden die echt ook mensenvlees eten?

Man 1 Alleen als ze echt honger hebben. Anders niet. Je kunt ook een bord op je hals hangen 'Mensenvlees. Niet eetbaar' en dan ben je veilig, denk ik.

Man 2 En als die niet kan lezen?

Man 1 Dan moet hij het maar leren, hé! Wat je niet kunt kun je altijd leren!

Terug gebrul van een leeuw.

Man 2 Die leeuw verveelt zich blijkbaar heel veel.

Man 1 Dat betert wel als hij zijn dessertje opgegeten heeft.

Man 2 (kijkt angstig rond) Ik vertrouw dit hier niet meer!

Leeuw van achterop. Op dat moment staan de mannen met hun gezicht naar de zaal gekeerd, achter de twee kisten met geld. Leeuw brult en grijpt de twee mannen bij de schouders vast. Hij opent zijn muil heel ver. Brult luid.

Man 2 Ik ben niet eetbaar. Ik ben vergeten een bordje te hangen.

Mannen spartelen tegen. Leeuw brult. Liza op, kijkt van vooraan een beetje triomfantelijk naar de situatie.

Liza De post is dag en nacht in de weer! Prima.

Prof (op langs andere kant vooraan kijkt naar postmannen) Wel, wel! Nog zo laat op ronde!

Man 1 Je moest nog een papiertje tekenen voor ontvangst, prof. Maar die leeuw belet mij mijn postwerk te doen.

Prof Geen papiertje. Gewoon opeten. (draait zich om)

Leeuw (in het Nederlands) Aan dewelke moet ik beginnen, chef. Zo mager!

Leeuwengebrul. Politie sirene. Twee politieagenten springen binnen. Met revolver in de Hand. Kijken agressief rond. Zien dan de leeuw en de twee mannen.

Agent 1 Johan, die leeuw probeert die twee postmannen op te eten.

Agent 2 Hij zal toch maar met eentje met een keer beginnen, peis ik.

Man 1 Help. Politie help ons! Die leeuw.

Agent 2 Maar, lieve man! Dat valt wel mee. Eens je half opgegeten bent voel je er niets meer van. En dan is de leeuw ook niet meer zo agressief.

Agent 1 Schiet jij die leeuw dood of doe ik het?

Leeuw Doe die speelgoedrevolvers weg, sukkelaars!

Agent 1 Ik schiet je dood!

Leeuw Voordat jij weet hoe je die revolver kunt laten schieten heb ik je linker arm al opgegeten tot aan je schouder. (brult).

Agent 2 Jef, die leeuw! Die leeuw praat. En wij verstaan hem.

Agent 1 En wat zegt hij? Volgens de krant praat hij alleen maar Frans. En dat was voor mij geen probleem. Maar Vlaams, is dat ook een taal? Waarom praat hij geen Bantoe, dat verstaat toch iedereen?

Agent 2 Dat jij een speelgoedrevolver hebt.

Agent 1 Hoe kan hij dat weten? (prutst wat aan de revolver, een schot gaat af. De leeuw laat de twee postmannen los, ze vallen op de grond.

Prof (naar leeuw toe) Kom, Love! Naar je appartement. En je krijgt een extra stuk vlees. Geit, schaap of konijn?

Leeuw Kan het geen antilooop zijn? Zo van die kleine stukjes met veel haar erop, lust ik niet. Niet echt mijn meug.

Bobo (op) Love, nu moet je toch eens redelijk zijn. Je hebt deze avond nog een halve koe opgegeten.

Leeuw Dat zal dan maar een kleintje geweest zijn, Boboke!

Bobo En mensenvlees smaakt helemaal niet naar natuurlijk vlees.

Leeuw Dan had je vroeger eens met mijn mama moeten kunnen praten. Geen pluimen, geen haar en schoon homogeen vleesmassa. Ook geen pezen waarop je je tanden stuk bijt. (brult)

Bobo Kom, we zijn weg!

Leeuw volgt gedwee Bobo, beiden samen af.

Prof En wat ga je nu met die dieven doen, politiemannen?

Agent 1 Die postmannen, bedoel je professor?

Prof Voor mij zijn het hier op dit moment dieven.

Agent 1 En wie heeft die kisten met geld gebracht? Juist, professor. De postmannen. Jammer dat ze weergekeerd waren naar de plaats van hun laatste levering. Zij verzorgen ook de pakjesdienst, zie je? Ze zijn naarstig. Altijd maar werken, zie je. Ik kan ze zo doodschieten, prof. Is het dat wat je wilt? Pif- paf en wie gaat dan alles opruimen? En wie gaat dan morgen de post bedelen? Juist. (agent 1 kwaad naar de twee dieven toe) Ik veroordeel jullie tot een gans jaar politieauto's kuisen. Van binnen en buiten. En steek in het vervolg mijn post in de juiste brievenbus. Akkoord of moet ik die fameuze buikspreker van een leeuw terug laten komen? Maak dat jullie weggkomen voordat ik me bedenkt!

De dieven kijken met heimwee naar de kisten met geld. Af.

Agent 1 (tot agent 2) Start de auto al maar. En stop niet voor een plas water. Ik wil met droge schoenen kunnen instappen. (agent 2, met tegenzin af.) En aan wie moet ik de factuur van de interventie bezorgen? Met of zonder BTW, in de hand mag ook. Betaald is betaald.

Prof Ik zou zo uit de kist kunnen betalen.

Agent 1 Daar zouden veel mensen blij mee zijn. Zonder veel tralala. En eens de ene kist leeg is aan de andere beginnen.

Prof Maar ik ga die extra betaling nu doen. (betaalt vanuit zijn geldbeugel.) Vijftig Congolese franks per persoon is toch voldoende.

Agent 1 Wij hadden op honderd per persoon gerekend en vermits er geen toeslag is vanwege de regering dachten wij aan een kleine upgrade.

Prof Ja, zie je: als er geen factuur is, is de juistheid van het bedrag niet te bepalen. Goed, (geeft pakje papierengeld aan Agent 1, die aanvaard)

Agent 1 't Is maar voor als je ons nog eens nodig hebt, zie je? Tot ziens! (af)

Liza (tot prof) Zoiets mag toch niet?

Prof Neen, maar het gebeurt. Wat doe je er tegen? Het zijn toch twee lieve jongens?

Pauze

Zesde scène

De prof zit aan zijn computer. Hij speelt een spelletje (games) en amuseert zich goed. Op dat moment komt Bobo op met de leeuw Love aan een leiband.

Bobo Het is gewoon de wet, Love. Leeuwen moeten aan de leiband. Je ziet toch zelf dat ik je niet vasthou maar als vriend begeleid.

Leeuw Het is een beperking van mijn vrijheid. Mensenrechten, Bobo!

Bobo Mensenrechten, ja.

Leeuw Mensenrechten en dierenrechten. Geboren in vrijheid, leven in vrijheid. Wat zou je zeggen, Bobo, als ik je arm een muilbreedte korter maak? Je zou misschien een beetje scheeflopen, maar nog niet doodgaan.

Bobo Hela, Love! Doe me dat niet aan, hé jong! Ik ben toch jouw vriend.

Leeuw Ik ben een vleeseter, Bobo. En vleeseters kun je nooit vertrouwen. Kijk naar de mensen: als het niet verboden was dan aten ze mekaar op. Gelukkig is dat wettelijk verboden.

Bobo Jij bent toch geen vleeseter. Jij doodt geen prooi. Ik breng je biefstukje op een schoteltje. Als je wil dat bak ik je kilootje vlees en maak er een peperroomsaus bij. Wat denk jij? Saignant, of goed gebakken. Gegrild of in de pan. Van de dikke bil of van de dunne lende. Ossenhaas of T-bonensteak. Weet je, mijn lieve Love dat je van een koe drieëndertig soorten biefstuk kan eten. Ik heb altijd de beste stukken voor jou uitgekozen.

Leeuw Omdat jij altijd het beste stukje voor jou afsneed.

Bobo Maar jij kreeg dan toch meer dan de helft en dat was altijd kwaliteit.

Leeuw Maar ik mis mijn vrijheid, Bobo! Een leeuw als ik in een kooi. De vrijheid, de natuur! De open wereld, man!

Bobo Maar jij kunt praten zelfs met mensen, als ik.

Leeuw Aan zo iemand als jij heb ik niet veel, Bobo. Jij bent wel een brave man, maar je hebt geen cultuur. Als ik jou iets vraag over mensen en bijzonder over de liefde tussen man en vrouw, dan weet jij opeens niets meer. Dan zou jij je rolluiken voor je ogen laten zakken. En als ik je vraag waarom mensen graag geld in hun broekzakken laten rammelen, dan weet je ook niets te zeggen. Je

bent een man zonder cultuur. Gewoon om vroeg of laat opgegeten te worden. Zijn alle mensen zo dom?

Bobo Hé, lieve leeuw! Nu trap je op mijn tenen. Moest ik een revolver bijhebben dan had ik je meteen doodgeschoten. Dit gaat te ver. Eigenlijk ben jij toch maar een leeuw, die toevallig een machientje in zijn hals heeft zitten en zo met mensen kan praten. Had je in de vrije natuur rondgelopen dan was je misschien al vertrappeld door een ambetante olifant. Mij voor een cultuurbarbaar uitschelden. Pas op, mannetje!

Leeuw Ik zal mijn tanden eens scherpere, je weet maar nooit.

Bobo (trekt leeuw naar de prof toe. Prof schrikt en houdt op met computerspelletje.) Hier is jouw leeuw, professor. Je mag hem hebben. Jij hebt er een misbaksel van gemaakt. Half mens en half leeuw, maar eet voor twee.

Prof (maakt leeuw los. Leeuw is blij en kijkt triomfantelijk naar Bobo.) Dag Love!

Leeuw (brult) Dag, professor.

Prof Pak een stoel, Love. Hoe gaat het er mee?

Leeuw Goed, professor. Alleen die foto's in de kranten, dat had ik niet graag. Stel dat mijn familie dat in de krant ziet. Die Bobo staat altijd met zijn korte wandelstok in de buurt. Als een soort gevangenisbewaker. Wat moet mijn familie nu wel van mij denken.

Prof Zij kunnen toch niet lezen en praten, Love.

Leeuw Ik heb wel een halfbroer die in Brazzaville in een dierentuin zit en via, via de rest van mijn familie alles kan vertellen. Niet met de woorden die ik via jouw programma geleerd heb, maar via onze leeuwentaal. En die is internationaal. Eigenlijk, professor, eigenlijk vind ik mij niet meer gelukkig, de laatste tijd.

Prof Sinds jij kunt praten?

Leeuw Zo ongeveer, ja!

Prof En hoe kan ik je gelukkig maken? Je zegt het maar.

Leeuw (kijkt naar publiek, boven het publiek. Met veel heimwee) Ik verlang, ... ik verlang naar de natuur. Terug naar van waar ik kom. Ik ben een leeuw, kind van de natuur. Zo een jong geitje verschalken, of een antilope oppeuzelen bij ondergaande zon. Dat is eigenlijk mijn leven. Praten met mijn soortgenoten, stoeien met jonge welpen, een olifant laten zien dat ik niet bang ben. Dat, daar gaat het over, professor. Goed dat jij er een feestje van maakte voor mij, maar

mijn leven ligt ergens anders. En die nationale parken zijn helemaal niet slecht. Ik hou van het vrije leven.

Bobo En hij wil seks, professor!

Prof (sussend) Wacht even, Bobo! (professor denkt na, stapt naar Love toe)
Misschien heb je gelijk, Love.

Leeuw (tot Bobo) Zie je, Bobo, dat is een verstandige man. Dat is wat anders dan een lege doos met wat verdorde beenderen van een kleine olifant.

Bobo geeft geen antwoord. Hij zint op wraak.

Bobo Je moet het zelf maar weten, prof. Ik heb je jaren en jaren trouw gediend. En zie: dat is nu mijn dank!

Prof Heb ik je misschien iets miszegd, Bobo?

Bobo Neen. Ik weet nu hoe je bent. Jij bent een prof en ik een stomme zwarte. Een lege doos. (kwaad af)

Leeuw Je hebt hem misschien ergens pijn gedaan, professor. Mensen zijn soms gevoelig. Meestal ten onrechte.

Prof Wat wil je nu eigenlijk, Love?

Leeuw Ik weet het niet goed, prof. Ik ben op zoek naar geluk. Waar ligt mijn geluk? (wandelt rond) Ik wil bij je blijven, prof. Jij bent altijd goed voor mij geweest en toch ben ik ervan overtuigd dat jij mij altijd misbruikt hebt, voor eigen roem en glorie. En mijn leven dan, professor? Ik ben een leeuwenvader. Ik stam uit een oud geslacht. Van vader op zoon. Links en rechts van de Congostroom. En jammerlijk genoeg ook zitten enkele familieleden in dierentuinen en pretparken. Wij houden van ons eenvoudig leventje in de vrije natuur. Ja, we houden van een avontuurlijk leven; met risico's. Ik wil naar mijn familie en een gezin stichten. Vrouwen die met worpen van wel drie lieve welpjes, kunnen mijn oude dag kleuren. Leven in de natuur, professor.

Prof (kijkt naar publiek, naar de verte, Love komt naast de prof staan, samen kijken ze naar publiek, zwijgend.)

Limba (op, vrolijk.) En hier ben ik dan weer. Hallo, professor! Ik ben hier. Gewoon eens binnengekomen. Gewoon binnengewaaid. En ben ik welkom, deze keer? Mijn laatste tekst in De Gazette was toch lovend, niet?

Limba blijft staan. Prof en Love kijken verder naar de zaal.

Prof (zonder zich om te draaien, bijna onverstaanbaar) Je bent welkom, Limba!

Limba Wablieft? Hoor ik goed. Wat zeg je, professor?

Prof (sterker) Je bent welkom, krantenman!

Limba Dat is nu eens echt leuk! Welkom zijn. Ergens gewaardeerd worden. Je meent het toch, professor?

Prof kijkt voor zich uit.

Limba Overal waar ik kom, trekken ze hun nek in. Ze zijn een beetje bang van mij. Ja, ik kan iedereen kraken en breken, als ik het wil. Maar dat doe ik toch omdat ik de waarheid wil dienen en niets anders!

Prof De waarheid bestaat niet, Limba. Je denkt vandaag: dit is de waarheid en morgen zet je andere woorden op papier.

Limba Maar we zijn toch vrienden, professor. Vrienden.

Prof Er is groot nieuws, Limba.

Limba (haalt papier tevoorschijn, klaar om te noteren.) Ik ben klaar, professor.

Prof Love, 'mijn leeuw' wil naar de vrije natuur. Een gezinnetje stichten.

De leeuw draait zich om, gaat tegen een zijwand staan, kijkt met belangstelling naar Limba.

Limba Leuwenseks dus. Moet kunnen. Jij hebt hem alles geleerd wat hij kan. Een gewond leeuwke, jaren geleden, zo heb je mij toch verteld, en nu: de wijde wereld. (krijgt een berichtje op zijn GSM)

Prof Zoiets, ja.

Limba Weet je wat, prof? Ik moet dringend naar Olifantenpark en kom vandaag niet meer terug. Mag ik je wat vragen opsturen voor een interview? En wil je die ten laatste morgen beantwoorden? Prima. Dag, prof! (hij kijkt naar Love en bootst het geluid van een leeuw na. Love opent muil en stapt traag naar Limba toe. Limba versneld af.)

Prof (roept om Bobo) Bobo!

Bobo op. Verwonderd.

Prof Sluit vrede met Love en doe hem naar zijn appartement. En als hij zich gedraagt dan mag je hem een stukje van het beste vlees geven.

Bobo stak hand uit, eerst met een beetje tegenzin, dan brulde de leeuw zachtjes en hield zijn kop schuin, ten teken van vriendschap en gaf een poot aan Bobo.

Love Moet ik geen leiband aandoen?

Bobo Neen, we zijn vrienden nu. Ten minste als jij je een beetje gedraagt.

Bobo en Love af. De prof zet zich achter de computer. Aa op. Vriendelijk. Ze is nog altijd verliefd op de prof.

Aa En hier hebben we dan madame Bloemkool. Verliefd op de prof van de sprekende leeuw, zegt men.

Prof Hallo! Mevrouw de inspectrice van Dierenwelzijn en Proper Water.

Aa Niet zo officieel, prof. Of zeg ik beter Jozef?

Prof Zeg maar Jozef. Ik ben blij dat je nog eens langskomt. Uit vriendschap, vermoed ik? Of kom je moeilijk doen?

Aa Altijd moeilijk doen, prof. Maar nu moeilijk doen uit eigen belang. Ik ben verliefd op jou, professor. Wist je dat al?

Prof Sinds vorig bezoek, ja. Maar wat doe je daaraan?

Aa We moeten niet direct de paringsdans doen, Jozef. Liefde moet groeien, langzaam, zoals een kamerplant, maar iedere dag of telkens wanneer zich de mogelijkheid voordoet, goed verzorgen. Wij zouden een fantastisch stel vormen, Jozef.

Prof Zeker nu er terug plaats komt in mijn leven.

Aa Heb je een oude vrijster de bons gegeven?

Prof Neen, Love, mijn sprekende leeuw heeft gevraagd om terug naar zijn familie te mogen gaan. Hij voelt de kriebels van de liefde en wil terug in vrijheid leven.

Aa En al je werk dan?

Prof Heb jij iets tegen echte liefde, Aa?

Aa Neen, neen, Jozef. Liefde is enig en onvervangbaar. Maar of je daarvoor een sprekende leeuw moest loslaten? Ik zou twijfelen. En toch, ...

Prof Zet je. Laat ik je iets te drinken brengen? (Aa knikt, prof roept, Liza, vrolijk op met koffie voor twee. En zet die koffie op een tafeltje, Liza af.) Laat het je smaken, Aa! (drinken samen koffie)

Love ontroerd op, zet zich op een bankje, hoofd tussen de handen. Hij kijkt naar Aa en de Professor. Blijft zo even zitten terwijl het tweetal geniet van koffie en koekjes. Plots staat Love recht en blijft een beetje op afstand van de prof staan.

Leeuw (vriendelijk gebrul om aandacht te vragen) Jozef, als ik je zo mag noemen, Jozef, ik heb al afscheid genomen van Bobo. Soms een vervelend kereltje, maar meestal een goede knol. Iedere mens speelt blijkbaar zijn rolletje hier in deze wereld. Ja, met spijt in het hart. (hier stopt Love en begint te wenen)

Aa weet niet naar waar ze moet kijken. Een leeuw die weent. Hebben dieren dan ook gevoelens als mensen? Ja, maar Love is toch ook een stukje mens, niet?

Prof recht, naar Love toe, blijft op een tweetal meters staan. Ontroerd.

Leeuw Dan, dan ga ik maar! Bedankt, Professor. Je bent een goed mens. Je hebt mij misschien een beetje misbruikt, maar dat was blijkbaar je rol als mens en als professor. Ik ga zo vlug mogelijk alles wat jij mij geleerd hebt proberen te vergeten. Ik ga terug met gebrul leren communiceren en enkele vrouwtjes zoeken om een eigen familie op te bouwen. Volgend jaar komen er dan welpjes. En dan is mijn leven voorbij. Ik zal me dan plots oud en versleten voelen, net als oude mensen, professor. Dat neemt niet weg dat ik je nog veel succes in jouw prille liefde toewens. Dag, Jozef, dag inspecteur. Ja, ik moet nu weer wenen. Nogmaals bedankt! Voor alles. (brult luid, af. Professor kijkt Love na, zet zich op de stoel, kijkt naar Aa en weent. Ook Aa weent!

Zevende scène

Liza op met schotel met twee kopjes koffie en koekjes. Op vanachter, blijft in het midden staan.

Liza Professor! Professor! Waar zou hij nu ook weer eens zitten. Sinds zijn leeuw weg is loopt hij er wat verloren bij. Professor! Koffie! (ze kijkt rond).

Prof (op, met verwilderde haren) Ik lag!

Liza Dat vermoedde ik. Jij lag.

Prof Onder een boom.

Liza Nooit voor de middag gaan liggen. Rechtstaan en naar de wereld kijken.

Prof Liggen is gemakkelijker.

Liza Zal ik de koffie op de tafel zetten? Drink je nu of later.

Prof Later? Dan zal de koffie koud zijn, zeker?

Liza 't Is te zien hoeveel later je de koffie drinkt. (zet koffie op tafel) Ze hebben je toch een stevige loer gedraaid, die heren van de universiteit.

Prof Dat weet ik niet zomaar.

Liza Ze hebben toch die twee geldkoffers komen halen?

Prof Die geldkoffers wel, ja. Dat heb je goed gezegd, Lulu! Gelukkig had ik al dat geld van het professor Langbeenfonds al aan goede werken gegeven. De koffers waren leeg. Wel jammer voor de unief. Ze hadden er zoveel mee kunnen doen.

Liza En wat waren die goede werken alweer?

Prof Ik heb een natuurpark gekocht, dat met die blauwe draadomheining, niet ver hier vandaan. Meestal leeuwen en olifanten, net wat mijn interesse is.

Liza Drink maar van je koffie! Zullen we santé doen? (klinken met de kopjes tegen elkaar, en drinken) En wie is nu officieel de eigenaar van dat park?

Prof De vzw Slagtand.

Liza En jij bent de enige eigenaar van die vzw?

- Prof Zo ongeveer. Ik hou van leeuwen en olifanten.
- Liza En wie waren die andere goede doelen?
- Prof (steekt hand beurtelings in linker broekzak en dan in rechterbroekzak). Ik ben gevoelig voor een goede structuur, zie je. Alles komt goed.
- Liza Je hebt dus ook aan jezelf gedacht. Die van de unief hebben je toch wel een pootje gelapt! De eens zo bejubelde professor kreeg de ezels stamp. Je had al dat geld aan de unief moeten geven, hand in hand en je was voor eeuwig en altijd bejubeld. Je had over heel de wereld spreekbeurten mogen gaan geven over de zangtalenten van leeuwen enz. Of iets wat erop trekt.
- Prof Maar als ik nu mijn handen in mijn broekzakken steek dan heb ik een prettig gevoel. Dan voel ik me belangrijk.
- Liza Dat ben je voor mij altijd geweest, professor. Hoe vind je de koffie?
- Prof Word je de laatste tijd niet wat aanhalig? Je bent toch maar de dienstmeid hier? Koffie maken enz. dat is je werk. Maar met je hoofdje schuin naar mij kijken. Je weet toch dat ik mij heb laten veroveren door Aa? Ze is goed bemiddeld. Haar papa zal niet lang meer leven, zij zal een paar woontorens erven in Kinshasa.
- Liza Je weet toch dat die woontorens in Kinshasa soms zomaar in elkaar zakken. Van de ene op de andere dag. Te weinig cement en ijzer, toch nog van gehoord. Als partner, professor, moet je je concentreren op de persoon en haar talenten. Ik heb wat Aa niet heeft. Bijlange nog niet. Maar, ik respecteer je keuze.
- Prof Er is toch het standenverschil, Lulu!
- Liza Zeker! Jij bent een professor. Maar durf jij nog aan de unief je hoofd laten zien? Ze gaan ermee lopen. Ze voelen zich door jou bedrogen. Eens was je het uithangbord van de unief, zelfs over heel de wereld. Maar jouw leeuw is weg. En voor die lessen die jij gaf heeft men een jonge snaak ingezet, je leerstoel is voor jaren bezet. Ik heb zelfs gelezen dat jij destijds, enfin, je papa, jouw papers en alles wat erbij hoort, gemanipuleerd heeft. Ik zal je heel mijn leven professor blijven noemen, maar eigenlijk ben je nu terug gewone sterveling geworden. En op zo een man ben ik verliefd geworden.
- Prof Jammer, Lulu! Ik ben al bezet. Je had wat vroeger moeten aandringen. Misschien voelde ik wel iets voor jou. Had desnoods gezegd dat jouw papa ergens in Oeganda of een ander land, een groot landgoed had. In de liefde mag

men wat overdrijven. Een hut met bladeren als dak, kan dan plots een paleis worden. Misschien was ik dan wel op je gevallen.

Liza Drink je koffie uit! Jij kent helemaal niets van liefde of van vrouwen. Succes met je madam van Proper Water. (af met dienbord).

Prof Eigenlijk heeft ze toch een mooie stem, die Lulu!

Limba (op, kijkt nog naar Liza) Dag, professor! Ik werd bijna omvergelopen. Hebben jullie zo vroeg al koffiegedronken? Ik zou ook wel een kopje kunnen gebruiken.

Prof Dat zal moeilijk gaan. Ze is niet in haar beste doen. En de koffie die ze vandaag gezet heeft is zo zwart als de duivel.

Limba Ik dacht dat die bruin van kleur was. De echte duivel dan.

Prof En welk goed nieuws bracht je naar hier, deze keer.

Limba Ik heb gehoord dat je werkloos bent. Die van de unief hebben je een pootje gelapt, schijnt het.

Prof Dat is nieuw voor mij. Ja?

Limba Horen zeggen, prof.

Prof Als jij straks een telefoontje krijgt van de hoofdredacteur dan moet je ook je auto van de firma Media afgeven. Wat kom je eigenlijk doen?

Limba Ik kom je een baantje aanbieden.

Prof Moet de directeur vervangen worden?

Limba Een columnist is ziek geworden. Ten minste voor een half jaartje. Gewoon het beleid van de regering in Kinshasa een beetje ophemelen.

Prof Ben je nu echt gek geworden, Limba? Die geldwolven.

Limba Je bent goed, prof! Ik wilde je maar eens testen. Onze kranten zijn van de oppositie. Je bent dus de man die we zoeken! Een eigen auto en een papagaai.

Prof Een papegaai?

Limba Ja, onze hoofdredacteur kweekt papegaaien. Veel rood en geel. Kan nuttig zijn voor de mooie momenten. Maar dat zal voor jou niet van toepassing zijn,

vermoed ik. Het schijnt dat jij tot over je over verliefd bent. Met die inspectrice van Dievenwelzijn en Proper Water heb je ook van alles in je bed.

Prof Maak dat je wegkomt!

Limba En de job? Ik zal zeggen dat je vereerd bent.

Prof Zeg tegen je chef papegaai wat je wil!

Limba Wat heerlijk, zo een beslagen collega! (af).

Aa (op) Hela, Jozef! Ik moet je nog het een en ander leren. Voor onze trouw, zie je! Eerst nog een goed nieuwsje melden: mijn chef wil je een job aanbieden. Ze hebben al een bureau leeggemaakt. Bij ons is het de gewoonte dat iedereen zijn eigen bureau mag stofferen. Soms moet er laat gewerkt worden, zoals bij overstromingen en zo. Daarom is er ook een lage zetel voorzien. Sommigen gebruiken die ook in na de middag. Als de telefoon maar opgenomen wordt, zie je?

Prof En wat moet je mij zo dringend leren?

Aa Kussen, professor. Kussen man. Geen operatie met blijvende beschadiging. Het is vooral een morele kwestie. Maar dat leg ik je straks wel uit.

Prof Straks?

Aa Het kan ook nu. Kom! (gaat naar de professor toe, klaar om te omhelzen, kussen, professor is niet helemaal enthousiast)

Op het moment van de kus, waarom de professor een beetje met tegenzin zich laat kussen, stormt de journalist Limba het podium op en maakt vlug enkele foto's)

Prof Verdorie! Dat is durven!

Limba Voor mijn verzameling.

Achtste scène

Opkomende zon. Rood, geel en even later naar lichtgeel tot wit licht. Prof, in nachtkleding kijkt over het publiek heen, terwijl de zon opkomt.

Gebrul van de leeuw Love en nog andere leeuwen. Een soort dialoog tussen de leeuwen. Het boeit de prof. Geluid van leeuw Love van zeer nabij.

Prof (roept) Love! Love! Beste kerel, waar ben je!

Gebrul van Love, die plots vooraan op het podium springt. Prof omhelst de leeuw. Kust de leeuw!

Prof Wat ben ik blij dat je terug bent! En hoe was je ervaring in de vrije natuur?

Leeuw (zet zich op bankje vooraan, kijkt rond, wat is er allemaal veranderd, ...) Goed, nu al veel beter dan de eerste dagen.

Prof Jammer!

Leeuw Ze rookten dat ik een speciale geur verspreidde. Ze noemden mij al vlug de leeuwenmens. Ik was niet meteen iemand van hen. Geen enkele familie wilde mij als volwaardig lid aanvaarden. Ik heb dagen door de woestijn en door de savanne gelopen. Alleen. Eenzaam. Ik verfoeide jou en alles wat met mensen te maken had. Ik was zelfs bereid om alle mensen op te eten. (brult) O, professor, wat heb ik jou naar de duivel gewenst. Ik hoorde nergens thuis. Op zekere dag ontmoette ik de familie van een broer van mijn papa. Altijd de liefste leeuw die ik me maar kon inbeelden. Hij keerde zijn staart naar mij. Toen wist ik meteen dat er niemand mij nog wilde aanvaarden. Dit was mijn laatste kans. Leeuwen kunnen hard zijn voor elkaar, is dat bij de mensen ook zo?

Prof (kijkt naar de opkomende zon, naar Love, denkt na) Ja, Love, het wordt warm vandaag. En hoe is het verdergelopen? Ik hoorde toch precies nog andere leeuwen?

Leeuw (loopt rond, blijft voor prof staan) Ik wil de tijd dat ik hier was zo vlug mogelijk vergeten. Eigenlijk heb jij mij misbruikt, prof. Ik sta nog altijd versteld van het feit dat jij mij zo hebt kunnen vervreemden van mijn soortgenoten.

Prof Jij weet toch hoe je hier bent gekomen. Ik heb je gered. Je was gewond en er liep een familie hyena's rond met heel veel honger. Ik schoot in de lucht en toen pas durfde ik je benaderen. Ze hadden je opgepeuzeld, Love. Een jager heeft je verwond. Zo een leeuwtje denken ze allemaal te willen afschieten. Een soort trofee, zie je?!

Leeuw Euch, dat was ik vergeten, prof.

Prof Ik wist dat een leeuw die door de mensen grootgebracht is, niet meer zo gemakkelijk door de familie aanvaard wordt. En dit dierenpark is eigendom van de familie van mijn mama, een vroegere Duitse familie die rijk was. Koffieplantages. Zo kwam ik op het idee om jou hier te houden. Ik heb het altijd goed met je voorgehad, Love. Ik beschouwde je meer dan mijn eigen zoon. (gebrul van enkele leeuwen in de verte)

Leeuw Dat, dat wist ik niet. Waarom heb je mij dat allemaal niet verteld? Vroeger?

Prof Omdat ik van je hou, Love! (zet zich achter de computer, kijkt voor zich uit)

Love zet zich terug op bankje.

Leeuw En wat moet ik nu? Hoe moet mijn leven nu verder?

Geen antwoord.

Leeuw Hoe kan ik deze tijd hier vergeten?

Liza (op) Jij moet helemaal niets vergeten. Al wat je hier geleerd hebt moet je koesteren, diep in je hersenen bewaren, maar ik weet niet of leeuwen zoveel hersenen hebben, zie je? Je hebt hier leren denken als mensen, is dat dan zo slecht? Leer aan je soortgenoten dat het leven meer is dan dieren doden om op te eten. Leer ze gras eten. Leer ze de geneeskracht van kruiden en bladeren kennen. Leer ze hoe ze mekaar moeten liefhebben. Leer ze kijken naar de opkomende zon, naar een nieuwe dag verlangen. Leer ze communiceren met olifanten en giraffen en andere dieren. Gras eten en genieten van het leven. Alle pasgeboren dieren zijn een gemakkelijke prooi voor leeuwen. Maar het zijn ook kindjes van mama's die van hun kleintjes houden met liefde zo groot als die van mensen.

Leeuw (weent) Ik weet het niet meer.

Liza Jij moet helemaal niets weten. Je hebt hier zeker geleerd dat je eerbied moet opbrengen voor het leven van anderen. Punt. Leef zoals de morgen, de middag en de avond je kansen geven om gelukkig te leven. Meer niet. (af)

Leeuw Wat denk jij, prof?

Prof Jij moet het zelf invullen, Love. Je bent hier altijd welkom. Dag en nacht. En wij blijven hier van je houden, altijd! Trouwens: ik ben gestopt als professor.

Ik schrijf nu voor verschillende kranten en maak zo nu en dan een kort uitstapje naar andere landen. Je bent altijd welkom!

Leeuw Dan stap ik maar eens op. Ik zie wel. Het leven is niet eenvoudig, prof.

Prof Ook voor mensen niet, Love. Het leven op zichzelf valt wel mee, maar de obstakels die de mensen voor mekaar opwerpen, zijn soms een beetje te hoog.

Leeuw (geeft prof nog een knuffel, en af)

Prof (kijkt na, de richting waarin Love verdween, hij schudt het hoofd en zet zich neer.)

Bobo Hallo, chef. Hoorde ik daarnet niet Love?

Prof Ja, hij kwam zo even op bezoek. Echte vriendschap, Bobo. We moeten hem blijven opvolgen en desnoods helpen, in alle omstandigheden. Hij is toch onze vriend?

Bobo Je hebt mij gisteren gezegd dat je mij vandaag iets belangrijks zou willen zeggen. Ik heb deze nacht niet kunnen slapen, chef. Waarover gaat het? Je maakt mij nieuwsgierig.

Prof (haalt uit kastje een kostuum als safariman met hoed en al. Op de rug staat in grote letters BAAS SAFARIPARK. Hij geeft dit pakje aan Bobo die het meteen opent en past, dan ziet hij de tekst)

Bobo Straf. Bedankt, chef. En ik die het woord BAAS niet mocht uitspreken.

Prof Nu wel. Jij bent de baas van dit klein familiepark en het groot dierenpark dat ik hiernaast gekocht heb. Jij bent vanaf nu BAAS!

Bobo Amaai, dat pakt mij. En waaraan heb ik dat te danken.

Prof Aan mijn grillig karakter, Bobo. Zo maar. Leuk, niet?

Bobo Ik dacht dat zo een waardering met andere normen opgebouwd wordt. Je maakt toch zo maar niet iemand tot baas van al die dieren en die mensen die hier rondlopen?

Prof Toch wel.

Bobo Wel, professor, ik wil die functie niet. Als ik het goed begrijp dan had je die functie aan om het even wie kunnen geven, als de broek maar past? Salu!

Hij werpt de kleding op het tafeltje van de computer en wil afstappen. Prof springt recht.

Prof Ho, mannetje! Zo gaat dan niet hé!

Bobo Manneke!

Prof Ik mag je zo noemen! Zo bedoelde ik het niet. Je moet opnieuw leren lachen, Bobo. IK wens je te feliciteren. Zoek een vrouw en maak tien kinderen.

Bobo Ho, professor, zo gaat dat niet, hé! (naar professor toe, omhelst hem hartelijk)
Ik wist al jaren dat jij een grote waardering voor mij had, prof. Maar dat plagen moet je nog afleren, anders zal vroeg of laat onze vriendschap stoppen.

Prof En dan zal er een nieuwe vriendschap geboren worden, sterker dan ooit. Maak dat je wekomt, luiarik en kom laten zien of je kleding past. Straks drinken we samen koffie of thee, zoals je wilt. Weg! (Bobo af, met kleding)

Prof (naar publiek toe) Tien kinderen. Was dat niet een beetje te veel?

Negende scène

Vooraan op een tafeltje heeft Liza een uitgebreid ontbijt gezet voor twee personen. De radio, die zij opbrengt en ook op dat tafeltje zet, speelt dansmuziek. Ze begint schuchter mee te dansen.

Liza (drinkt van koffie, tussendoor enkele danspasjes) Onze chef weet niet wat hij mankeert. Hij ligt nog in zijn pyjama ergens aan de vijver, denk ik. Gisteren schrok ik me een aap, om niet te zeggen een heel bende apen. Ik dacht dat een prof, meer stijl had, meer discipline, maar eens ze een glaasje te veel ophebben, zijn ze allemaal dezelfde: mannen! Zo zat als een snep. Door de goot rollen. En zijn toekomstige madam, die van Dierenwelzijn en Proper Water, daar was niet veel proper water meer aan, peis ik. Ook zo zat als een snep. Rollebollen door de goot. En zij moest dan nog vroeg weg. Ze moest met de minister van Milieu en die van Landbouw naar een provinciebestuur rijden. Vergaderen met lekker eten. Ze moest over de Brug der Verzuchtingen rijden. Dat is de brug die destijds door de Cubanen geplaatst is toen die kwamen helpen tijdens de oorlog, ja, welke oorlog, dat weet ik niet meer. Zo met een ronde kop zonder openingen rondrijden is ook niets, denk ik. Maar het is de elite van ons land. En het zal overal wel min of meer zo zijn, denk ik.

Prof (op, is nog onder de indruk van het voorbije avondje, onzeker, kijkt naar dansende Liza) Goede morgen, Lulu!

Liza (houdt op met dansen, kijkt met grote ogen naar de prof) Morgen, g...oe...de morgen!

Prof Kan dat lawaai niet wat stiller?

Liza Het kan zelfs helemaal af, professor. Eet je een beetje mee? Of drink je alleen maar een tasje koffie?

Prof Een droge boterham, zonder korstjes. En die muziek?

Liza Er staat een bende olifanten in de buurt de jonge bomen te vernietigen en die mogen dan wel lawaai maken? Ik zal de muziek wat stiller zetten. (zet radio stiller) Zo een avond vol liefde is ook niet alles, hé?

Prof (schudt het hoofd, hij gaat zitten en eet van een droge boterham, met lange tanden, soms proeft hij van een stukje kaas) Het leven is niet eenvoudig, Liza.

Radio (Muziekje kondigt extra nieuws aan. Liza zet de radio luider.) Men meldt ons dat er een ongeluk is gebeurd op de Brug der Verzuchtingen, in de volksmond De Cubabrug over de rivier Snel Water. Het ongeluk zou nog maar even

geleden gebeurd zijn. In sommige kringen klinkt het dat het niet om een ongeluk maar om een aanslag gaat. Zo vlug als wij meer weten, horen jullie dat van ons. We gaan verder met dansmuziek.

Bobo (op, gekleed in zijn nieuw uniform) Het zal wel over een aanslag gaan. Het was al een hele tijd te rustig aan de bovenkant van Kinshasa. Het wordt tijd dat de Blauwe Wolven nog eens iets van zich laten horen.

Prof Dat is toch de brug waarover Aa moest rijden.

Bobo Daar rijden dagelijks meer dan duizend mensen over. Het is daar druk verkeer. Langs daar kom je gemakkelijk in Kinshasa en het verkeer voor Brazzaville neemt wat verder de boot voor de overkant van de Congostroom.

Dansmuziek stopt. Terug djingeltje en dan dezelfde radiostem.

Radio Dames en heren, wij vernemen zopas dat het ongeval op de Cubabrug helemaal geen ongeval was, maar een aanslag. De Blauwe Wolven hebben trouwens de aanslag al opgeëist. De brug is totaal vernield en een zestal auto's zijn in de rivier Snel Water beland. Waarschijnlijk vallen meer dan twintig personen te betreuren. Een zwarte dag voor ons allemaal. De ministers van Milieu en Landbouw met hun gevolg vallen te betreuren. Tot zover dit treurig nieuws.

Prof (recht, kijkt rond) Ik heb een gevoel dat Aa ook met haar auto van die brug is gestort. Zij was met die minister van Milieu. Een belangrijke bespreking. Ik was nu eens gelukkig. Een mens mag hier niet gelukkig zijn. (naar af. Bobo volgt prof.)

Liza met zet radio af. Met radio naar achter, af.

Tiende scène

Liza leest een krant. Net voor de middag. Bobo op.

Bobo Hé, Lulu, weet je het nieuws al?

Liza Alleen de professor mag mij zo aanspreken. Voor jou en ieder ander mens ben ik Liza. Verstaan.

Bobo Komaan zeg, Liza, weet je het nieuwste nieuws al?

Liza Neen. Is er dan nieuwste nieuws?

Bobo De prof gaat morgen weg. Naar Europa. Naar een congres van journalisten.

Liza Ja, en dan?

Bobo Ik word hier de baas. Over alle dieren en planten. Ook over het personeel hier en het park hiernaast.

Liza En wanneer komt hij terug?

Bobo Misschien nooit meer. Ik zal mij een mooie vrouw moeten zoeken. Eentje die uit de kluiten gewassen is.

Liza Voor jou? Je bent wel wat te oud voor een mooie vrouw, vind je zelf niet?

Bobo Je moet dat niet letterlijk opnemen, Liza. Mooie ogen is al een goed begin. Ze moet wel ter taal zijn. Want als ik er niet ben, dan moet zij als gevolmachtigde kunnen optreden. Heb jij toevallig geen zuster of zo, of iemand in je ruime vriendenkring.

Liza (denkt na) Ja, nu vraag je me wat, Bobo! Ik heb wel een zuster, maar die is vorig jaar gescheiden en haar ogen? Neen, daar doe ik niet aan mee, Bobo! Ik denk dat als jij tegen haar kar rijdt, ze je met haar en al opeet. Geen lieve vrouw, geen doetje. Daarbij dan moet jij nog Spaans leren. Zij houdt niet van Bantoe en al die inlandse talen. Ik kan haar straks wel eens bellen. Je betaalt toch haar reiskosten? Ben je zeker dat je dat risico durft nemen? Ze heeft sterke tanden en met haar ben je nog niet aan het grote feest. Bellen?

Bobo knikt. Af.

Prof (op, met pak papieren in de handen.) Liza, ik ga voor een tijdje naar Europa.

Liza Ik heb ervan gehoord. Bobo vond dit wereldnieuws. Iedere mens moet zijn weg zoeken, prof. Ik vind dat jij hier al veel gerealiseerd hebt. En je wordt hier niet gewaardeerd. Geluk ligt voor iedere mens op een andere plaats, professor. Ik zou het spijtig vinden, als je nooit meer zou terugkomen, maar jij maakt je eigen levenspad.

Prof Zou je misschien graag meegaan?

Liza Als wat?

Prof Ja, als wat? Zou je graag Europa eens bezoeken?

Liza Misschien wel. Maar met je meerijden, als wat? Als meid? Neen. Als hulpje? Neen. En wat zou er nog kunnen zijn?

Prof Als vriendin? Als gezelschapsdame. Als raadgeefster, als, ...

Liza Stop, professor. Neen. Zoek iemand anders. Ik wil Aa niet vervangen: zij is onvervangbaar. Wel een beetje bazig, maar voor de rest? Neen. Ik vind jou wel sympathiek, maar daarvoor koop je geen eieren. Ik voel me hier goed. Hier hoor ik thuis.

Prof (vriendelijk) Wil je er even over nadenken? Als je me morgen een antwoord geeft dan is dat prima. En als het dan nog niet kan, dan vertrek ik wel enkele dagen later. Je hebt een mooie stem, Liza.

Liza Ik hoor je graag praten, professor.

Prof Zeg maar Jozef. Zo noemde mijn moeder mij ook altijd.

Liza Ik ga nadenken! (vlug af. Is onder de indruk van het aanbod van de prof.)

Gebrul van een leeuw.

Leeuw (op) Hallo, professor. Mijn innige deelneming. Ja, ik leef met je mee.

Prof Kom, maar, Love. Welkom. Ik zit in de put, man.

Leeuw Ja, ik begrijp je. Snap je nu wat ik voelde, de laatste tijd. Maar voor mij is het tij aan het keren.

Prof Dat doet mij plezier.

Leeuw Ik heb gelukkig kennisgemaakt met drie verstoten jonge vrouwelijke leeuwen. Ik heb er wel eens voor moeten vechten en men heeft een stukje van mijn oren gebeten, maar ik heb gewonnen, professor.

Prof Ja?

Leeuw En we zijn een grote familie. En de familie zal zeker vergroten. Ik heb ze ook allemaal Nederlands geleerd. Ze zijn nog jong en dan lukt dat veel beter dan met oudere leeuwen. Hun verstand is al een beetje vastgeroest, zie je.

Prof Zijn ze in de buurt?

Leeuw (vrolijk) Ik hoef maar te brullen en ze komen meteen.

Prof Doen, man!

Love brult, de drie vrouwelijke leeuwen brullen tegen en plots komen ze langs alle kanten op het podium.

Prof Proficiat, Love.

Leeuw En dat is nog niet alles, professor. We hebben al een kleintje in onze familie.

Love af en terug op met klein welpje. Zet welpje op de plaats waar Love zat in het begin van het stuk. Prof streelt de pop die voor welpje speelt.

Prof Ik ben blij dat jullie er allemaal zo gezond uitzien. Wees welkom!

Leeuw Wij willen je bedanken, prof. Met een dansje.

Love zorgt voor slagwerk (primitief: holle boom met een balkje beslaan om te ritmeren, of een echte trommel, of zo...) Bobo op met gitaar of dergelijke. Men danst. Ook Liza op. Prof wil met Liza dansen, maar die is niet zo geïnteresseerd, maar uiteindelijk danst ze dan toch met de prof. In het begin wat stroef, maar naar het einde toe bloeit er iets open tussen de prof en Liza.

Even is het gezellig. Men geniet. Plots roept het popje dat men voor het welpje gebruikt, eerst zachtjes en dan héél luid:

Welpje Mama! Mama! Ik heb honger.

Alles stopt. Men kijkt naar het welpje. Een van de drie leeuwinnen stapt op het welpje toe en streelt het leeuwje. De andere leeuwinnen roepen samen met Love.

Leeuwen Wij hebben ook honger! Honger!
De dans gaat verder. **Doek toe. Einde.**